

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Fattigdom

De rige har mange glæder, og de fattige mange børn, lyder et ordsprog.

Julegaverne til de riges ønskebørn er mere af det samme eller en opdateret version af det nyeste it-isenkram, mens de fattiges børn må nøjes med at glæde sig over at være sammen.

Hvad er fattigdom?

Sønnen var den ældste i en stor børneflokk, så der var mange om fadet i landsbyens tømmerværksted. Som voksen blev han hjemløs og sled sin sandalsåler tynde på støvede landeveje.

Han så en enke lægge sin sidste krone i kirkebøssen og sagde, at hun var rig. En

dreng gav ham *hele* sin madpakke, og med den mættede han tusinder.

Skaf jer venner ved hjælp af den uretfærdige mammon, sagde han. For det er saligere at give end at få.

Vi, der har penge, kan afhjælpe vores fattigdom ved at dele vores overflod med dem, der har mindre. For eksempel nogle af verdens mange sultne og hjemløse. Eller nogle af de 67.000 fattige børn i Danmark. Eller bare vores arbejdsløse nabo.

Men tør vi give den sidste krone og hele madpakken til Jesus?

Dite Olsen

» Da jeg første gang læste i Bibelen, var den ligesom en kriminalbog. Næste gang så jeg den som en naturbog. Det gav en ny mening, hver gang jeg læste i Bibelen, og det undrede mig

Marcos
side 8

» Hvis bare 50 ud af de 1.000 bøger bliver læst, og 10 bliver givet videre, er der 10 mennesker i Danmark, der møder gode svar på spørgsmål om tro

Reidar Puggaard Poulsen
side 12

» Det er ikke ritualer, som indstifter nadveren eller giver den gyldighed. Det er alene Guds ord, som gør det

Anne Marie og Peter Rask
side 15

De fik selv pengene med

Børn gav etiopiske gæster en check på de penge, de havde samlet ind til LM Kids' missionsprojekt

AF KAJA LAUTERBACH

Ligesom de fleste LM Kids-klubber har Club 4 i Ullerød samlet ind til LM Kids' missionsprojekt, der går til søndagsskolearbejde i Etiopien.

Den 14. november havde klubben besøg af Angama (tv.) og Tareken, der er ledere af søndagsskolearbejdet i Mekane Yesus Kirken i Sydvest-Etiopien.

Da børnene hørte, at de to etiopiere skulle komme, foreslog et af børnene, at de kunne få pengene med hjem.

Det førte til, at deres leder, Carsten Hjorth Pedersen, lavede en "check" på de 1.300 kroner (svarende til 4.000 birr), som de 25 børn havde samlet ind på det tidspunkt. Den overrakte de til de etiopiske gæster.

Læs også side 5

FOTO: KAJA LAUTERBACH

Brug for en god julegave til LM

Det bliver en stor udfordring at få LM's økonomi til at hænge sammen i 2012

"Jeg vil gerne på forhånd sige tak til alle, som vil sende os en ekstra gave i december," siger resursechef Johnny Lindgreen.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Julen står for døren, og vi er i fuld gang med at købe gaver til familie og venner. Luthersk Missions resursechef melder sig nu også med et ønske:

"Send en god julegave til LM! Det har vi meget brug for, og jeg vil gerne på forhånd sige tak til alle, som vil sende os en ekstra gave i december," siger Johnny Lindgreen.

November måned gav et dyk i gaveindtægterne. Der indkom 1,2 millioner kroner, og det er 700.000 kroner

mindre end sidste år.

Brug for 5,6 millioner
"Det betyder, at vi står med en stor udfordring i at få LM's økonomi til at hænge sammen i 2012," siger Johnny Lindgreen.

I december måned er der behov for 5,6 millioner kroner i gaver for at nå op på gavebudgettet på 16,5 millioner. Det er godt en halv million mere end i december måned sidste år, hvor der kom ekstraordinært mange gaver ind.

Besparelser fra 2013
Johnny Lindgreen forstår

godt, hvis LM'erne snart er trætte af at høre om landkassens dårlige økonomi.

"Det tager tid at vende udviklingen. På generalforsamlingen her i efteråret blev der vedtaget besparelser for over to millioner kroner. De får imidlertid først virkning fra 2013."

Ud af tennellen

"Her og nu handler det derfor om at komme så godt som muligt ud af 2012, så vi ikke skal slæbe gammel gæld med os," siger han.

På baggrund af de store besparelser, som er gennemført, skimter resurse-

chefen dog lys for enden af den mørke tunnel, som LM's økonomi er kommet ind i.

"Men der er et stykke vej endnu, inden vi er ude af den. Heldigvis har vi en stor og gavmild Gud. Det giver os frimodighed," siger Johnny Lindgreen.

Husk 28. december

Resursechefen gør også opmærksom på, at sidste bankdag i 2012 er 28. december.

Det betyder, at gaver, der skal tælles med og give fradrag i 2012, skal være overført senest denne dag.

Hanne Rasmussen; Betalingservice er en god, neutral ordning

Ny frimenighed på Bornholm

Der var stiftende generalforsamling for Luthersk Missions Frimenighed på Bornholm, kaldet Kirken på Klippen, mandag den 19. november. 65 personer deltog.

Her blev vedtægterne for den nye frimenighed godkendt, og menighedens ledelse blev valgt. Den består af Finn E. Andersen, Rønne, Kenneth Gudbergsen, Østerlars og Birger Pedersen, Rønne. Den første gudstjeneste er planlagt til søndag den 27. januar i missionshuset i Østermarie.

Kirken på Klippen er organisatorisk en afdelingsfrimenighed, og planen er, at der kun skal afholdes gudstjeneste den 4. søndag i hver måned. Arbejdet i de enkelte missionshuse på Bornholm skal kunne fortsætte uændret, og Kirken på Klippen skal ses som et tilbud til dem, som på grund af udviklingen i folkekirken har valgt at melde sig ud. *kl*

Generalsekretær bliver fastansat

Landsstyrelsen har fastansat generalsekretær Jens Ole Christensen, der i 2005 blev ansat på en 8-årig kontrakt.

"Jeg glæder mig til fortsat at kæmpe for LM's kerneværdier og ikke mindst sammenhængen mellem national og international mission og vores fokus på de målgrupper, som er mindst nået med evangeliet," siger Jens Ole Christensen. *brs*

Fyns Frimenighed ansætter præst

Fyns Frimenighed har ansat David Mandix Carlsen i en stilling på 10 procent. Som præst skal han holde en gudstjeneste om måneden, være med i menighedsledelsen og stå for de pastorale ting i forbindelse med kirkelige handlinger.

Ud over ansættelsen som præst er David Mandix Carlsen ansat som mediekonsulent hos Norea. *kl*

lm
LUTHERSK MISSION

Bliv tilmeldt PBS

LM's økonomiteam opfordrer alle givere til at tilmelde sig **betalingsservice** – det kan ordnes per telefon – og det sparer både giver og LM for tid.

Samtidig opfordrer økonomiteamet til, at man tilmelder sig en **fast giverordning** – hvis man ikke allerede har en.

nets

Industrivænget 40 T 48 20 76 60
DK-3400 Hillerød E dlm@dlm.dk

Sæt dit forbrug i perspektiv

Det er vigtigt at få givertjenesten sat i system, mener giverambassadør

AF KAJA LAUTERBACH

Som giverambassadør håber Hanne Rasmussen, at hun kan bidrage til, at LM får flere penge.

"Som medlem af LM's generalforsamling har jeg taget medansvar for nedskæringer i budgettet. Derfor følte jeg også, at jeg måtte tage min del af det fælles ansvar for, at LM's hovedkasse får gaver nok," siger den 50-årige farmaceut fra Hillerød.

Forbrug i perspektiv

Som giverambassadør har Hanne Rasmussen valgt ikke at fokusere så meget

på penge som på det, de kan bruges til.

"Jeg vil gerne sætte vores alles hverdagsforbrug lidt i perspektiv - hvordan og hvad vi ellers bruger penge til. Det er en øvelse, der har givet mig selv meget at tænke over. Vi giver jo som regel af vores overflod uden at give afkald på noget," siger hun.

Da hun var studerende, havde hun den holdning, at hvis der var råd til at købe en luksusting til hende selv, skulle der også være råd til at give lidt ekstra til mission.

Fastgiverordning

Det gælder om, at hver enkelt finder den ordning, der

Hanne Rasmussen måtte tage sin del af det fælles ansvar for LM's økonomi.

passer en bedst. Men det er vigtigt at få givertjenesten sat i system, understreger Hanne Rasmussen.

Hun har selv et privat forhold til givertjeneste og har altid syntes, at et gavebrev på en procentsats var for åbent. Men hun synes, en fastgiverordning over betalingservice er en god, neutral ordning, hvor man er ude over det gennemsnitlige.

Fordel budget på alle

Ud over det synes Hanne Rasmussen, det ville være en god ide, hvis LM's økonomi-afdeling meldte ud, hvad det vedtagne budget cirka koster i gennemsnit per LM'er.

Det gør de i hendes lokale kreds, Ullerød-kredsen, og hun indretter sine gaver til kredsen efter det.

essens;

Guds børn er "har-og-er-børn"

AF CHRISTIAN F. NISSEN
LANDSSTYREMEDLEM
FELDBECH@EMAIL.DK

I skolen taler man om at indrette undervisningen, så den imødekommer både se, høre, gøre og røre-børn.

I forhold til Gud er vi fra fødselen alle gøre-børn. Den dybeste drift i mennesket er at gøre Gud tilfreds. Men i Guds rige er tingene vendt på hovedet: "Skilt fra mig kan I slet intet gøre," siger Jesus (Joh 15,5).

I Guds rige handler det først om, hvad vi har. "Den

som har Sønnen, har livet" (1 Joh 5,12). Og så handler det om, hvad vi er i kraft af det, vi har: "I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus" (Gal 3,26).

I Guds rige bor har-børn og er-børn - vi, som hviler i, at vi i Jesus er befriet fra loven!

Det er ikke det samme som, at Guds børn skal forholde sig passive over for næsten.

Tværtimod: Vi skal kendes på vores frugt, siger Jesus (Matt 7,16). Vi skal være helige, som Jesus er hellig (1 Pet 1,16).

Men netop i helliggørelsen er det let at glemme, at Guds børn er "har-og-er-børn".

Jesus taler om at bære frugt - ikke om at producere frugt.

I bjergprædikenen, hvor

han strammer loven, siger han "vær" da fuldkomne, og at I er - ikke skal være - jordens salt og verdens lys.

Når Paulus opfordrer os til at leve et helligt liv, ville en god spindoktor nok have rådet ham til at formulere formaningerne handleorienterede, kortfattede og uden omsvøb.

Men gang på gang komplicerer han sin kommunikation med omveje som "gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i", "Kristus tager skikkelse i jer", "Kristus skaber hele sin fylde i os", "vokse i troen", "Gud vil fuldføre sin gerning i jer", "det er Gud, der virker i jer både at ville og virke", "jager efter at gribe det", "I skal helliges" og "ifør jer" det nye menneske, Guds fulde rustning og kærlighe-

den og så videre.

Guds ord rummer en dyb virkelighed, som med en let omskrivning kunne lyde: "Jeg så på frugten, og frugten svandt, jeg så på Jesus, og frugten vandt."

I en tid, hvor vi er præget af reformert teologi, er denne virkelighed udfordret.

Vi har ikke først og fremmest brug for flere initiativer og mere handlekraft i kirken, men for at leve i Guds nærhed som "har-og-er-børn". Ikke som medarbejdere, men som børn. Det er selve kilden til i tilgift at blive et gøre-barn.

"Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple" (Joh 15,7-8).

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-tor 9-16, fre 9-15. Gaver til missionsarbejdet sendes til giro 542 7754 eller til bank 2230 - 0100078342.

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Pris
Danmark: 370 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 470 kr. pr. år.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 8,50 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord - max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 11. december 2012.

Fritidsjournalister
Bornholm
Birger Pedersen
T 56 95 05 04
E aud.birger@lic-mail.dk
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen

T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

De fire etiopiere; Vi vil lægge danske unge kristne frem i vores bedegrupper og bede om vækkelse for dem

Etiopiere vil bede for danske kristne

Fire etiopiere oplever, at danske unge skammer sig ved evangeliet. De tier stille, fordi de er bange for at blive isolerede, når de er sammen med deres ikke-troende venner

AF KAJA LAUTERBACH

Fire unge etiopiere fra Mekane Yesus Kirkens Sydvestsynode var i Danmark i to uger i november. De besøgte blandt andet LMU i Sønderjylland og Aarhus samt deltog i *Mission 12* på LMH.

De fire var Ayko Gudree,

23 år, fra Trumi i Syd-Omo, Zuria Sumale, 32 år, fra Arba Minch, Kalkidan Chenekew, 25 år, fra Arba Minch og Aster Gebre Michael, 25 år, fra Jinka.

Følte sig hjemme

De fire unge etiopiere har været meget glade for at være med til *Mission 12*. De følte sig rigtig godt hjemme

der.

"Det var dejligt at tilbede og lovsynge sammen - og det var skønt at mærke, at fokus var på international mission," siger de.

Men de rejser også hjem med forstemmende oplevelser i bagagen.

"De unge kristne her skammer sig ved at fortælle evangeliet. De er bange for at blive isolerede, når de er sammen med deres ikke-troende venner, og derfor fortæller de ikke om Jesus," siger de samstemmende.

Som de ser det, er der to grunde til, at det er sådan. Den første er, at de danske unges forhold til Jesus ikke er stærkt nok - og det skyldes, at de ikke bruger tid nok på bøn og bibellæsning.

"Hos os er mennesker tørstige efter Guds ord. I Danmark er fokus på det sociale liv," siger Zuria Sumale.

Den anden grund er, at livet i Danmark er meget flimrende. De unge bliver tiltrukket af mange forskellige ting og kan ikke være tålmodige i ret lang tid.

Nu er de fire etiopiere tilbage i Etiopien, og de vil lægge danske unge kristne frem i deres bedegrupper og bede om vækkelse for dem.

Så havet for første gang

Besøget var et led i LMU's missionsprojekt *Youth for Mission Ethiopia*. Projektets overordnede mål er, 10.000 etiopiske unge får oplæring i grundlæggende troslære, med specielt fokus på disci-

Ayko Gudree og Kalkidan Chenekew deltager i lovsangen i Nordvestkirkens LMU.

pelskab og evangelisation. Det er så meningen, at de skal undervise de unge, hvor de kommer fra. I alt håber man at nå ud til 200.000 unge, fortæller Zuria Sumale.

De unge får undervisning en gang om ugen. Hver fjerde uge samles de fra fem til seks menigheder - de tre andre uger sker det i hver menighed for sig.

Ayko, Zuria, Kalkidan og Aster havde også tid til at være turister. Noget af det, der virkelig gjorde indtryk var at besøge en dansk kvægfarm, at se Den gamle by i Aarhus og Amalienborg og at være i Tivoli. Og så har de været ved Vesterhavet.

Ingen af dem havde set havet før, så det var en fantastisk - og meget kold - oplevelse, fortæller Aster Gebre Michael.

Gør projekt konkret

Tre af de unge fra Etiopien deltog i et LMU-møde i Nordvestkirken i København den 22. november.

Aster Gebre Michael indledte aftenen med at få de 65 danske unge til at synge med på amharisk lovsang, og Ayko Gudree afsluttede ungdomsmødet med inderlig bøn om vækkelse. Både i Danmark som helhed og blandt de kristne unge, så de ikke kan lade være med at gå ud og vidne om Jesus.

Klaus Højgaard Jensen var glad for at have besøg af etiopierne.

"Det gør missionsprojektet mere konkret og gør det lettere at relatere til," siger han.

Louise Høggild fra LMU har arrangeret de unge etiopieres ophold i Danmark og været sammen med dem på Sjælland.

"Det har været virkelig inspirerende. Det er rigtig dejligt at kunne bede sammen og bede for hinanden på hver sit sprog. At opleve, at vi ét i Herren," siger hun, før hun understreger, at det var en fantastisk oplevelse at være i Tivoli sammen med dem.

Læs også side 11.

Aster Gebre Michael fra Jinka leder LMU'erne i Nordvestkirken i København i lovsang.

FOTO: KAJA LAUTERBACH

FOTO: KAJA LAUTERBACH

Få og giv idéer til missionsmøder

AF DITTE OLSEN

Rundt omkring i landet er der stor opfindsomhed, når det gælder bøn for mission, indsamlinger, kontakt med missionærerne og så videre. Så hvorfor ikke dele de gode ideer med hinanden?

Du tænker måske, at jeres måde at gøre tingene på, ikke er særlig original. Men jeres gode vaner kan være

ukendte andre steder i landet og vil derfor være med til at skabe fornyelse - og mere mission!

Derfor har vi nu lavet en idé- og resurceside på dml.dk, hvor man kan finde nye idéer, når man skal arrangere et missionsmøde. Eller give sine egne idéer videre.

Ønske fra lokale

"Det har i lang tid været et ønske fra afdelingsmis-

sionskonsulenterne, at vi kunne tilbyde et centralt sted at dele idéer," fortæller administrativ koordinator Pauline Stokholm.

"Nu er vi altså i gang med at fylde idéer på siden. Og håber selvfølgelig, at flere vil sende deres egne gode idéer til os, så vi også kan uploade dem."

Du finder inspiration om nærkontakt med missionærer, bøn, indsamling, aktiviteter og informationsmateriale på dml.dk/informationsmateriale.

Har du selv gode idéer, andre kan have glæde af, så send dem til app@dml.dk.

Missionærindvielse og -udsendelse

af

Bente og Per Jerup

der skal ud til en opgave i litteraturarbejdet ved Soma Biblia i Dar es Salaam, Tanzania

Søndag den 16. december 2012 kl. 13-16

Sted: Strandby Missionshus, Agervej 4, 9970 Strandby

Prædikant: generalsekretær Jens Ole Christensen

Alle er velkomne

Heidi Bech; Vi ønsker, at tyrkerne skal vide, at vi gerne vil øge dialogen med dem, og at de de er villet af Gud og er velkomne i kirke

Deler julegave ud til tyrkere i byen

PRIVATFOTO

AF KAJA LAUTERBACH

"Vi ringer på der, hvor vi ved, at der bor tyrkere, og fortæller, at vi kommer fra en kirke og gerne vil give dem en gave."

22-årige Heidi Bech fra Aroskirken i Aarhus er med i en bedegruppe for tyrkere i Danmark. Gruppen er gået i gang med at uddele kalendere med billeder fra Tyrkiet og et bibelvers til

hver måned.

Gruppen har samlet ind til kalenderne i deres lokale menigheder.

Positivt modtaget

"Der bor mange tyrkere i Danmark, men det er sjældent, man møder dem i kirkelige sammenhænge eller til for eksempel Venskabsmiddag," siger Heidi Bech.

"Men vi ønsker, at de skal vide, at vi gerne vil øge dia-

logen med dem, og at de er villet af Gud og er velkomne i kirke."

Gruppen forventer at dele omkring 100 kalendere ud. Langt de fleste steder bliver de meget positivt modtaget - selv om ikke alle siger ja tak.

Det betyder meget for gruppen at gøre det klart, at de kommer med en gave - og så lade det være op til Gud, hvad han vil bruge det til.

Julesang på Kongens Nytorv

Lørdag 1. december spredte en gruppe sangere fra gospelkoret Vocation julestemning og juleglæde til de travle københavnere ved Kongens Nytorv midt i København. De sang julens budskab både gennem gospel-klassikere som "Oh happy day" og gennem julesalmer - for eksempel en gospelversion af glade jul (Silent Night). Mange forbigående tog sig tid til at stoppe og lytte til sangen, der foregik uden musik-akkompagnement.

14 hørings svar på teser

Landsstyrelsen skal drøfte en række ændringsforslag til tesoerne om LM's grundlag

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Der er kommet 14 reaktioner på det udkast til teser om LM's grundlag og åndelige ståsted, som blev sendt i høring kort før sommerferien.

Høringsvarede indeholder en række kommentarer til en del af de 217 teser. De går i forskellig retning, og det gælder også det overordnede indtryk.

Forskellig retning

Nogle synes, at tesoerne ikke er skarpe nok, andre, at de er for detaljerede. Nogle

synes, at sproget er for gammeldags, andre, at det er for løst.

Flere påpeger, at det ikke er en god idé med både en kort og en lang version af tesoerne, og her er der enighed om, at det er den korte version uden bibelhenvisninger, der skal skrottes.

Teologisk udvalg, der står for et af høringssvarene, mener, at selve ordet "teser" er for ambitiøst og kan give folk den opfattelse, at der næsten er tale om et nyt bekendelsesskrift. Det kan også bekræfte LM's image som en noget lukket bevægelse, hvor man skal

være enige om alle mulige lærespørgsmål, før man kan være med.

Til inspiration

Udvalget anbefaler, at tesoerne i højere grad opfattes som en slags studieoplæg eller et idékatalog til inspiration for undervisning og mødeplanlægning med videre.

Landsstyrelsen skal på sit møde i weekenden tage stilling til den videre proces for tesoerne.

Det er lærerådet, der har sat processen i gang, og det er derfor også på læreråds-mødet til foråret, at de endeligt skal vedtages.

Fusionsleder til LMBU

Det kristne børne- og ungearbejde er en af livsnerverne i fremtidens mission. Derfor har de to organisationer LMU og LM Kids besluttet at slå sig sammen. LMBU søger nu en person, der har lyst, mod og drive til at kunne skabe denne nye organisation med det formål at missionere blandt børn og unge. Det er blandt dem, vi for en stor del skal rekruttere medarbejdere til opgaverne inden for missionsarbejdet, både herhjemme og internationalt.

Du skal have kendskab til organisationsudvikling og kunne begå dig på alle niveauer. Desuden skal du kunne stå i spidsen udadtil og indadtil og kunne lede frivillige og lønnede medarbejdere.

Tænder det dig, så se hele stillingsbeskrivelsen på dlm.dk/job-i-danmark. Evt. spørgsmål til Gert Svendsen, mail: gsv@d1m.dk eller tlf.: 48207662 Send din ansøgning, gerne på mail til gsv@d1m.dk

Eller Luthersk Mission
Att.: Gert Svendsen
Industrivænget 40
3400 Hillerød

Ansøgningsfrist er 7. februar 2013.
Der er samtaler den 15. og 22. januar 2013

Læs mere →

lm kids

lmu

en evig forskel i dag

Tareken; Hos jer kan folk i lederpositioner også være aktive blandt børnene. Det kan vi lære noget af

PRIVATFOTO

14 voksne og otte børn deltog i Tanzania-missionærernes konference i Dar es Salaam i oktober.

Godt at se, at forældrene er med

I Etiopien kan de lære meget af, hvordan børnearbejdet er i LM

AF KAJA LAUTERBACH

"LM Kids' missionsprojekt er til stor hjælp for os i Mekane Yesus Kirken i Etiopien."

Det siger Tareken, der er ansat i projektet til at oplære børnemedarbejdere i Syd-Omo i det sydvestlige Etiopien. I forbindelse med projektet var han i Danmark fra den 1.-19. november sammen med Angama, der er sydvestsynodens leder for børne- og ungdomsarbejdet.

Missionsprojektet gælder 24 menigheder. Her er der udvalgt personer til at være børneledere, og Tareken lærer dem, hvordan de skal undervise, og at det er vigtigt, at der er en plan for, hvad børnene skal høre om. Han fortæller, at det også er en del af projektet at lave noget godt undervisningsmateriale til børnelederne. Hver af de 24 menigheder har fået noget flonellografmateriale af LM Kids, og børnene elsker at se billeder.

Sammenhæng i arbejdet
Der er flere ting, som Tare-

FOTO: BENT OLSEN

Tareken fra Etiopien glæder sig over sammenhængen i LM's børnearbejde i Danmark.

ken særligt har lagt mærke til, mens han har rejst rundt i LM Kids i Danmark - og som han mener, de kan lære noget af i Etiopien.

"Hos jer kan folk i lederpositioner også være aktive blandt børnene. Og så er de voksne ledere ikke strenge, men er som mor og far over for børnene," siger han.

"Så gør det godt at se, at forældrene i Danmark sørger for, at deres børn kommer

til børneklub. De følger dem, bliver måske under mødet og har god kontakt med lederne."

Han glæder sig også over sammenhængen i arbejdet fra børneklub til kristne skoler og videre til efterskoler og bibelskole.

"Det giver ejerskab. Det er fantastisk og samtidig en stor mulighed for at nå ikke troende med evangeliet," mener han.

Lovsang havde en særlig plads

LM's udsendinge i Tanzania var samlet til drøftelser og inspiration

AF AGNES RAHBEK

Sidst i oktober måned var alle LM's udsendinge i Tanzania - 14 voksne og otte børn - samlet til missionærkonference i Dar es Salaam.

Konferencen blev holdt på et lille kursuscenter tilknyttet Den Lutherske Kirke i Tanzania. Det var et virkelig velegnet sted med blandt andet en swimmingpool til stor glæde for især børnene.

Årets gæst fra Danmark var missionskonsulent Anker Nielsen. Han oriente-

rede om de ting, der rører sig i LM netop nu, og holdt også nogle af bibeltimerne, mens missionærerne Rene Sølvsten Nissen og Peter Olofson delte de resterende samt tog sig af søndagens gudstjeneste.

Personligt vidnesbyrd fra gæst

Blandt programpunkterne vil jeg især nævne lovsangs- og vidnesamværet, som de seneste år, hvor vi har været meget få udsendinge, har fået en særlig plads.

Vi havde den glæde, at vo-

res gæst fra bibelselskabet, pastor Habunduguru, også fik frimodighed til at give os glimt af sin omvendelseshistorie og dermed give os et personligt vidnesbyrd efter et lidt mere tørt foredrag.

Men det vigtigste ved en konference for missionærer er dog, at Jesus får lov at tale til den enkelte, og at de planer og muligheder, vi drøfter, må være i overensstemmelse med hans plan og hans vilje.

Hver dag begyndte derfor også med andagt og bedemøde.

Iringa: Salg bliver til lejemål

Det er en god plan B, som også kan give et bidrag til LM's økonomi, mener Carsten Skovgaard-Holm

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Salget af Soma Biblia Centre i Tanzania til Det lutherske Stift i Iringa og byens lutherske universitet er blevet udsat.

Trods ihærdige anstrengelser lykkedes det ikke de to institutioner at skaffe de nødvendige 600.000 US dollars (cirka 3,5 millioner kroner) til købet uden at skulle optage meget dyre lån.

Vil give overskud

Salget er derfor afblæst indtil videre, men stiftet og universitetet har et ønske om i stedet at indgå en flerårig lejeaftale med Luthersk Mission om anvendelse af

dele af komplekset.

Samtidig åbner det mulighed for, at nogle af LM's missionærer, der nu bor til leje i byen, kan rykke ind i boligene på området og dermed spare LM for huslejudgifter.

Lejeindtægterne og de sparede huslejudgifter vil fremover kunne give et vist overskud, og samtidig vil den del af de 14 tanzaniske medarbejdere, som stod til at miste deres arbejde på grund af salget, kunne fortsætte på centeret.

Samtidig skifter stedet navn fra Soma Biblia Centre til DLM Centre (Danish Lutheran Mission Centre).

Tilfreds med løsning
Carsten Skovgaard-Holm,

der er fungerende international chef, er tilfreds med løsningen.

"Når det nu ikke kunne lade sig gøre at sælge bygningerne til kirken og universitetet, er det her en god plan B, som også kan give et bidrag til LM's økonomi. Og så er jeg meget glad for, at bygningerne fremover også vil blive brugt til aktiviteter, som ligger i forlængelse af LM's formål," siger han.

Likviditet skal forbedres
Bagsiden af medaljen er, at landskassen ikke her og nu får forbedret sin likviditet, som der er et stort behov for.

Der arbejdes imidlertid fortsat på at sælge to af LM's bygninger i Hillerød.

Hele tre årsmøder på Bornholm

AF BIRGER PEDERSEN
FRITIDSJOURNALIST

Årsmødet på Bornholm anden weekend i november bestod faktisk af tre årsmøder på en gang. For

samtidig med årsmødet for voksne var der både børne- og juniorårsmøder.

Lørdag aften og søndag eftermiddag var der fælles samlinger for alle, og søndag formiddag havde voksne, børn og juniorer

særskilte samlinger.

Generalsekretær i Ordet og Israel Ole Andersen talte for de voksne. Pædagog Krista Andersen stod for børnemøderne, og børnesekretær Helene Koefoed-Jespersen for juniormøderne.

lm
LUTHERSK MISSION

Kom ikke for sent til gavefradrag

Årets sidste bankdag er allerede fredag den 28. december. Gaver, der skal være fradragberettede i 2012, skal indbetales senest denne dag.

Tak for forbøn, gaver og engagement!

efterskoler;

Kristian Andersen; Det er vigtigt med et forum, hvor tilliden til Bibelen bliver styrket. Hvis vi som kristenfolk mister tilliden til Bibelen som Gud ord, er vi færdige

Bibellinje giver smag på mere

I forbindelse med Israels-turen har Efterskolen Solgården omdefinert begrebet *de fire b'er* til: bibel, badebukser, beduinlejr og basargader

AF KAJA LAUTERBACH

Bibellinjen på Efterskolen Solgården har 10 års jubilæum i år. Det blev markeret på elevstævnet i september.

Forstander Kristian Andersen fortæller, at i løbet af de 10 år har tæt ved 250 elever gået på linjen, og mange af dem har fået smag på mere og tager senere af sted på bibelskole.

"Det glæder en 'gammel LMH-mand' som mig," siger han.

Da bibellinjen blev oprettet, formulerede skolen formålet med den som at øge kendskabet til Bibelen og til det land og folk, hvor den er blevet til. De elever, der følger bibellinjen, har fem timers undervisning hver uge, hvor de går i dybden med Bibelen og den kristne tro.

"Det er vigtigt med et forum, hvor tilliden til Bibelen bliver styrket. Vi møder hver dag noget, der vil bedrage os, og hvis vi som kristenfolk mister tilliden til Bibelen som Gud ord, er vi færdige,"

Elever fra Efterskolen Solgården læser i Bibelen en tidlig morgen ved bredden af Genesaret Sø.

siger Kristian Andersen.

Forstanderen oplever, at bibellinjen positivt er med til, at kristentroen fylder mere på skolen.

"Bare det, at der er en bibellinje, er med til at synliggøre tilliden til Bibelen," siger han.

Han tilføjer, at eleverne

kan bruge nogle af de ting, de møder på bibellinjen, i andre sammenhænge. For eksempel skal alle lave en andagt, som skolen opfordrer dem til at bruge over for de andre elever.

Læser Markusevangeliet Storturen på bibellinjen går

hvert år til Israel, hvor eleverne med egne øjne får lov at se, hvor Jesus har trådt sine fodspor, og andre steder, som de kan læse om i deres bibel.

Lærer Peter Bruun fortæller, at et af de faste elementer på Israels-turen er, at alle elever får læst hele

Markusevangeliet. Første halvdel ved kanten af Genesaret Sø, hvor eleverne læser om, hvordan Jesus gik på vandet og stillede stormen, samtidig med at de kan kigge lige ud over den smukke og store sø.

Anden halvdel læser eleverne i Gravhaven i Jeru-

salem, så de på den måde får historien om Jesu død og opstandelse tæt ind på livet.

Bibelen er mere levende Mathilde Pihl fra Holstebro er en af de elever, der var med på turen til Israel i oktober i år.

"At læse i Bibelen er pludseligt blevet mere levende og anderledes efter, at jeg nu har set, hvor tingene er foregået, og fået en forståelse af Israels land og for den jødiske kultur," siger hun.

"Bibellæsningen ved Genesaret Sø var den største oplevelse - det hele blev pludselig ægte på en anden måde, når man kunne sidde og læse beretningerne lige præcis der, hvor det er sket."

Om et år drager Solgården igen af sted til Israel med bibellinjen, for som Kristian Andersen, siger:

"Når vi nu river 10 dage ud af kalenderen for vores bibellinje-elever, så er der ikke noget mere meningsfyldt sted at tage hen end til Guds udvalgte land".

Hændels Messias i Marmorkirken i København

Lørdag d. 8. dec. kl. 16 og søndag d. 9. dec. kl. 16.

Fire topsolister, bl.a. kgl. operasanger Elisabeth Jansson. 18 musikere fra Det Kgl. Kapel og Kammerkoret Euphonia under ledelse af Ole Reuss Schmidt.

Billetter a 195,- på BILLETnet eller via dette link: www.euphonia.dk/messias.

Program med alle tekster og oversættelser.

Flere oplysninger på www.euphonia.dk.

"Juleknas" sendes fredag den 21. december kl. 19.00-22.00 på Norea WebRadio, Norea Radio Haderslev, Radio Ådalen og Arkens Radio.

tro & mission under træet

Giv dine børn eller børnebørn en julegave, der varer hele året!

Et gaveabonnement på Tro & Mission koster kun 190 kr. for hele det kommende år.

Når du bestiller, sender vi dig et gavekort på abonnementet sammen med et eksemplar af avisen, som du kan give modtageren af gaven. Herefter sendes avisen hver 14. dag direkte til modtageren.

Bestil årets julegave på dln@dln.dk senest den 17. december.

LME opretter fodboldlinje

AF DITTE OLSEN

Når Løgumkloster Efterskole tager hul på skoleåret 2013/14 bliver det samtidig opstarten for en ny Fodboldlinje. Det blev besluttet på et bestyrelsesmøde i november.

"Vi oplever, at flere og flere elever fra kristne familier overvejer at vælge en idræts efterskole for blandt andet at få fodbold på højt niveau. De familier vil vi gerne give et tilbud fra en kristen efterskole," siger forstander Ivan Jakobsen om begrundelsen for det nye tiltag.

Den nye linje henvender sig til både piger og drenge, der har lyst til at gøre en ekstra indsats for at blive en god fodboldspiller. Skolen har adgang til kunst-

græsbane i vinterhalvåret, og underviserne vil mindst have Dansk Boldspil Unions (DBU) B1-træneruddannelse.

Skolen har i forvejen en idrætslinje, musik-/dramalinje og en friluftslinje.

Der stilles krav

Fodboldlinjen er et stilbrud i forhold til de nuværende linjer, hvor alle kan være med.

På fodboldlinjen stilles der krav til kondition, styrketræning og vilje. Linjen indeholder seks timers varieret træning om ugen samt deltagelse i en løbende turnering under DBU Jylland.

"En stor fodboldlinje vil gøre elevflokken endnu mere varieret, end den er nu, og det er bestemt en fordel for en skole som vores," siger forstanderen.

kirke;

Hans Jørgen Hansen; Friskolerne må altså godt spare på kræfterne i julemåneden, men så bør de i stedet give den en skalle i påsken

LKF til skoler: Hold lav profil med julen

Kommercielle kræfter har kidnappet julen. Kristne friskoler opfordres til at skrue op for påskefejringen i stedet fortilsynet

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Julen er børnenes fest, og det skal vi ikke tage fra dem. Men julen er blevet til alt andet end en kristen højtid. Julens budskab er druknet i gaveræs, julefrokoster, nisser og pynt. Den tendens må vi godt modarbejde. Og derfor opfordrer jeg de kristne friskoler til at holde lav profil i december."

Det siger Hans Jørgen Hansen, der er sekretariatsleder i Foreningen af Kristne Friskoler (FKF), og han har sendt sin opfordring ud til foreningens 35 medlemskoler.

Hans Jørgen Hansen mener, at de kristne friskoler har en speciel forpligtelse til

at sikre, at børnene kender julens kristne indhold, når de går på juleferie.

"Hvis børnene fanger, hvad julens egentlig handler om, så står de måske heller ikke med den store tomhedsfor-nemmelse anden juledag, når man pakker julen sammen," siger han.

Og derfor opfordrer han medlemsskolerne til at sortere i alle de juleaktiviteter, der ikke handler om julens budskab. Det kunne for eksempel være en julekalender i klasserne, som ofte inddrager aspekter, der ligger langt fra julens indhold.

Påsken er størst

"Jeg er ikke imod hverken nisser eller Valhalla, men det har dybest set ikke noget

med julen at gøre," siger han.

Friskolerne må altså godt spare på kræfterne i julemåneden, men så bør de i stedet give den en skalle i påsken, mener FKF-lederen.

"Vi vil gerne markere, at påsken er kristendommen største højtid. Derfor opfordrer vi de kristne friskoler til i stedet at sætte alle sejl til i påsken.

Flytte fokus

En af de skoler, der har fulgt denne opfordring, er Videbæk Kristne Friskole, som hellere vil satse på at gøre påskens budskab kendt.

"Vi tror ikke, Jesus var blevet verdenskendt, hvis han ikke opstod fra de døde påskedag. Det er ikke et spørgsmål om at afskaffe

julen, men om at flytte fokus hen på det egentlige budskab, forklarer skoleleder Jesper Friis.

Videbæk Kristne Friskole tog tilløb allerede sidste år og holdt en påskefest om påskens betydning i både Det Gamle og Det Nye Testamente i Bibelen. Det skete gennem nyhedsudsendelser, stumfilm, drama, sang, usyret brød og masser af frugt.

Næste påske har skolen planer om, at invitere til en offentlig forestilling – en musical, der inddrager alle skolens 250 elever.

"Vi har kontakt til en professionel tekstforfatter og komponist, som skal hjælpe os med denne opgave," siger Jesper Friis.

Læs leder side 13

Armene var helt oppe, da efterskoleforstanderne i samarbejde om konfirmandkursus var samlet.

Kan ikke få armene ned

År efter år er der stadig flere unge, der ønsker at bruge to uger af deres sommerferie på undervisning på konfirmandkursus. Allerede nu er der allerede 217 tilmeldte til næste års kurser, der finder sted på Hedemølle Efterskole, Sydvestjyllands Efterskole og Sædding Efterskole.

Der er stadig ledige pladser på næste års kursus, og Leif Kruse, der er forstander på Sydvestjyllands Efterskole, peger på muligheden for, at bedsteforældre kan give et konfirmandkursus i konfirmationsgave.

Undervisningen er dækkende som konfirmandforberedende undervisning, og der er mulighed for at blive konfirmeret ved den afsluttende gudstjeneste. Langt størstedelen af deltagerne er dog allerede blevet konfirmeret hjemme, når de kommer på konfirmandkursus. Alligevel siger mange tidligere deltagere, at konfirmandkurset har fået afgørende positiv betydning for dem flere år efter.

De øvrige efterskoler i samarbejdet om konfirmandkursus er Djurslands Efterskole, Frøstruphøve Efterskole, Løgumkloster Efterskole og Efterskolen Solgården. Konfirmandkursus anbefales af Indre Mission, Luthersk Mission og Evangelisk Luthersk Mission. Tilmeldingen til kurset sker på hjemmesiden konfirmandkursus.dk, hvor man også kan læse mere.

brs

Ny frimenighed i Vejle

Det er frimenighedens udtalte ønske at være et gudstjenestefællesskab, mens alt andet menighedsrelateret arbejde forgår i de lokale IM-samfund

AF OLE SOLGAARD

Frimenigheden Broen holdt søndag den 2. december sin første gudstjeneste, hvor der også var indsættelse af menighedens to ulønnede præster, Robert Bladt og Carsten (Sprint) Korsholm Poulsen. Det skete i Vejle Missionshus, hvor den nye frimenighed, der er tilknyttet Indre Mission (IM), får sin base.

Ifølge menighedens hjemmeside er det et udtalt ønske at være et gudstjenestefællesskab, mens alt andet menighedsrelateret arbejde forgår i de IM-samfund, der er i Vejle og opland. Man ønsker at være en luthersk profileret menighed, hvor mange inddrages i planlægning og udførelse af gudstjenesten.

Menighed vælger præster
Med hensyn til organisatorisk

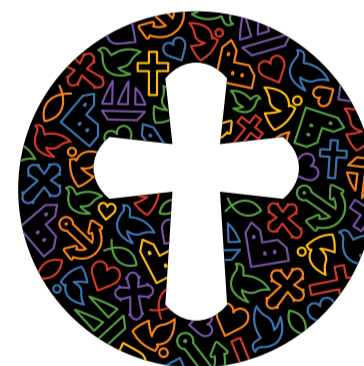
Carsten (Sprint) Korsholm Poulsen (tv.) og Robert Bladt blev indsat som præster i menigheden.

opbygning og placering af det åndelige ansvar adskiller Frimenigheden Broen sig fra de fleste andre frimenigheder, som typisk enten vælger et ældsteråd eller kalder en præst på traditionel vis.

I vedtægterne for Frime-

nigheden Broen har man derimod fastlagt, at generalforsamlingen vælger et menighedsråd, som kalder en gruppe – bestående af mindst to og højst fire mænd – til at være præster for menigheden. Det for-

udsættes, at mindst én af præsterne har en teologisk uddannelse. Præsterne har lærermyndigheden i menigheden, men kan lade andre få de konkrete opgaver med forkyndelse og gudstjenesteledelse

Logo til folkekirken

For første gang har folkekirken fået et logo, som skal følges op af en fælles visuel identitet. Logoet er blevet til i et samarbejde mellem Jacob Jensen Design og almindelige folkekirkemedlemmer.

"Vi er glade og stolte over at kunne præsentere et logo, som viser, at folkekirken er historisk forankret i den kristne tro, samtidig med at folkekirken er en rummelig kirke med plads til den enkeltes tro," udtaler Karsten Nissen der er biskop over Viborg stift og formand for styregruppen.

Logoet, der kan bruges i mange farver og versioner, er opbygget af et kors i en cirkel fyldt af små kristne symboler. Korset tager udgangspunkt i det historiske dagmarkors og cirkelformen er inspireret af døbefonten.

Sognepræst Henrik Højlund, formand for Evangelisk Luthersk Netværk synes, at logoet "slet ikke er tosset".

"Jeg vil mene, at man kan udlægge det nye logo som et fint signal om troens mangfoldige indhold med korset i centrum."

brs

kristen tyrker;

» **Marcos;** Jeg kan ikke beskrive, hvor stort det var at blive døbt. Bagefter tænkte jeg, at jeg tilhører Jesus, og han tilhører mig. Vi passer sammen

Hemmelig kristen i et kristent land

Der er cirka ti kristne tyrkere i Danmark. Marcos er én af dem. Han har fundet en kristen oase i København

AF ANETTE INGEMANSEN
INDRE MISSIONS TIDENDE

Når Marcos får sine muslimske venner på besøg, fjerner han familiens bibler fra reolen.

"Jeg tør ikke lade biberne stå fremme eller arrangere kristne møder i min lejlighed. Jeg ved ikke, hvad vi kan risikere," fortæller han. Marcos er en kristen tyrker, der bor med familien i én af hovedstadens ghettobebyggelser.

På et tidspunkt kørte han rundt med et kors hængende i sin bil, men det betød, at den to gange blev stjålet og ødelagt.

"En muslimsk ven sagde, at jeg kunne sætte perlekæder op omkring vinduerne på bilen. De perler er et arabisk tegn på en bedekæde. Siden er der ikke sket noget med bilen," siger Marcos.

På nær en enkelt dansk nabo er familien omgivet af muslimer, og det er almindeligt i boligområdet, at kvinderne går med tørklæde. Det har haft store følger for Marcos' kone.

"Som kristen går hun ikke med tørklæde, og en varm sommeraften gik hun en tur iført shorts. Det var usædvanligt at se en kvinde uden tørklæde og i shorts, så to store drenge fulgte efter hende hjem

til lejligheden og forsøgte at åbne døren. Min kone var bange og græd, da hun ringede til mig.

Hun går stadig uden tørklæde, men tager ekstra tøj på for at skærme sig selv. Den oplevelse har også medført, at vi kører til andre legepladser, for at vores søn kan lege," forklarer Marcos, der arbejder inden for det offentlige og håber på dansk statsborgerskab.

Hemmelig kristen

Marcos har boet i landet i otte år, men det er ikke nemt at være indvandrer og kri-

Ad snørklede veje kom tyrkeren Marcos til tro på Jesus og blev døbt i Danmark. I dag kommer han og familien i IKC i Bethesda i København.

sten.

"Det er hårdt at være indvandrer i Danmark. Hvis du kan klare det, kan du alt i verden," siger han.

"Danskerne er et smilende og venligt folk, men det er svært at få rigtige venner. Jeg har venner på arbejdet, men jeg har ikke set deres hjem."

Hans kristne ståsted giver en barriere i forhold til mange danskere.

"Når jeg fortæller mine arbejdskolleger, at jeg er døbt og personlig kristen, er deres reaktion, at de ikke tror på det," fortæller Marcos. "De har også den

fordom, at mennesker fra Mellemøsten udelukkende er muslimer."

Han har let ved at komme i kontakt med sine landsmænd og andre nationaliteter fra Mellemøsten.

"Vi ligner hinanden og kan tale det samme sprog, men jeg kan ikke fortælle dem, hvad jeg tror på, for så bliver jeg lukket ude. Jeg

føler, at jeg står i midten af det hele, og der er lukket omkring mig. Derfor har jeg valgt at tage en maske på og leve som hemmelig kristen i et kristent land," forklarer Marcos.

Af samme grund optræder han anonymt i artiklen.

To kristne sproglærere Marcos ved om ti andre kristne tyrkere i Danmark.

"Vi prøver at finde hinanden og holde kontakt. Jeg har lige mødt en pige, der er interesseret i kristendommen. Jeg vil gerne fortælle hende min historie, som ligner hendes," siger Marcos.

Han er opvokset i en by i det østlige Tyrkiet, og familien praktiserer religionen Zarahustra. Da han i 1995 var 15 år, valgte han ved siden af gymnasiet at gå på sprogskole for at lære engelsk. Her mødte han to udenlandske sproglærere, som var kristne.

"Nogle gange inviterede de klassen på besøg i deres hjem, og vi snakkede om sprog, kultur og tro," fortæller Marcos, der gengældte invitationen.

Der opstod et venskab, og på et tidspunkt fik Marcos en bibel på tyrkisk.

"Jeg husker tydeligt sproglærers ord til mig, da han

gav mig Bibelen: 'Den er ligesom en boomerang. Du kommer til at forstå det, når du læser det,'" siger Marcos, der begyndte at læse i Bibelen, fordi han var nysgerrig og holdt af at læse bøger.

Han lagde mærke til, at Bibelen ikke er som alle andre bøger.

"Hvis jeg læste en almindelig bog flere gange, fik jeg den samme mening ud af den. Da jeg første gang læste i Bibelen, var den ligesom en kriminalbog. Næste gang så jeg den som en naturbog. Det gav en ny mening, hver gang jeg læste i Bibelen, og det undrede mig," forklarer Marcos.

Det blev for farligt

Efter ti måneder rejste sproglærerne, og Marcos følte sig noget forladt.

"Sproglærerne var ligesom at have et lys i hånden. Da de rejste, blev det slukket, og jeg vidste ikke, hvor jeg skulle gå hen. Min opvækst i en muslimsk verden var som at være i en firkantet ramme med meget stramme regler," siger han.

Han løb en risiko ved at opsøge den eneste kirke i byen. Den var omgivet af en stor mur med en jerndør. Hver gang der blev banket

på døren, blev der åbnet en lille lem, så man kunne se, hvem der henvendte sig.

"De var en lille gruppe kristne, som boede inde i kirken, fordi de var bange," fortæller Marcos. Han fik kontakt med menigheden og kom ind i kirken. Når folk spurgte, hvad han lavede der, sagde han, at han ville se, hvordan kirken så ud.

"Gennem samtalerne med præsten var der flere ting i kristendommen, som kom til at give mening."

Så kom den islamiske organisation Hizbollah til byen, og mange mennesker blev dræbt. Marcos holdt op med at komme i kirken, fordi det var for farligt.

De delte deres ting

Marcos kom ind i militæret i 1998, og her opdagede han, at der var flere soldater, som hemmeligt bekendte sig som kristne.

"Jeg kunne høre det i måden at snakke på. En muslim bruger meget Allahs navn, de kristne soldater anvendte andre ord. De delte deres ting med kammeraterne, og de var meget interesserede i at hjælpe. De forventede ikke noget til gengæld.

En muslimsk soldat kunne godt give et æble, men han

forventede at få to tilbage," forklarer Marcos, som fik kristne venner i militæret.

Marcos flyttede væk fra byen og arbejdede hos noget familie i et turistområde. Her snakkede han med mange kristne turister, og han kunne frit gå i kirke.

Døbt i 2009

Blandt turisterne var der en dansk pige, som han faldt for, og de blev gift. Han fulgte hende til Danmark i 2004, og de bosatte sig i Odense.

Hans kone var mere til Odin og Thor, så Marcos måtte selv finde en kirke. Ægteskabet holdt ikke, og Marcos flyttede til København.

Et halvt år efter mødte han sin nuværende kone, der er kristen med kurdiske og armenske rødder. Hun ville gerne lære dansk, så de gik på nettet for at undersøge mulighederne for at få gratis danskundervisning.

"Vi faldt over Internationalt Kristent Center (IKC) i missionshuset Bethesda, og mens min kone lærte dansk, fik jeg en snak med én af de ansatte, Thomas Høyer. Vi blev hurtigt gode venner, og vi blev inviteret hjem til middag. Han fortalte mig mere om kristendommen, og jeg fandt ud af, at jeg ville være kristen," forklarer Marcos.

Efter en grundig dåbsundervisning blev Marcos døbt i 2009.

"Jeg kan ikke beskrive, hvor stort det var at blive døbt. Bagefter tænkte jeg, at jeg tilhører Jesus, og han tilhører mig. Vi passer sammen," siger Marcos.

Udbredes til hele verden

Marcos har et særligt forhold til IKC i Bethesda og Café Luther i Nansensgade.

"Her har jeg kristne venner fra mange lande. Når jeg træder ind ad døren, kommer jeg ind i en helt anden verden. Det er ikke som i Tyrkiet eller som i Danmark. Det er en lille verden, hvor jeg ikke behøver at bære nogen maske. Her er der åbenhed og omsorg. Vi hjælper hinanden og respekterer hinanden.

Jeg ville ønske, at den kultur kunne udbredes til hele verden," understreger han.

Christian Pedersen; Jeg har desværre ikke tid til at tage ud i græshytterne, men det er også her på Tabor, at vi kan gøre den store forskel

Eleverne oplever sig ligeværdige med os

Missionærerne er uden for det traditionelle hierarki mellem stammerne i Etiopien

AF KAJA LAUTERBACH

Jeanette og Christian Pedersen har været missionærer i Etiopien siden 2006. De bor i Hawassa, hvor Christian Pedersen underviser på missionskolen på Tabor Evangelical College. Langt den overvejende del af hans tid går med at undervise – men han er også rådgiver for den etiopiske leder og de andre lærere, indkøber bøger til skolens bibliotek og skriver sine egne tekstbøger.

"Undervisningen foregår på engelsk, og de tekstbøger, der findes, er enten sprogligt alt for avancerede, eller også kan jeg ikke helt stå inde for dem teologisk," begrundet han.

"Da vi boede i Jinka de første år af vores missionærtid, tog jeg meget ud og mødte etiopierne i græshytterne. Det har jeg desværre ikke tid til mere, men det er også her på Tabor, at vi kan gøre den store forskel."

Jeanette Pedersen har oprettet en bogbutik med opbyggelige bøger – for eksempel *Jeg ved på hvem jeg tror*. Desuden administrerer hun skolens bibliotek på 4.000 titler – hovedsageligt fagbøger.

I perioden før deres orlov stod hun også for den daglige drift af Norsk Luthersk Missions (NLM) ferieplads med blandt andet lønudbetaling til 10 ansatte.

Glade for tid i Jinka

Jeanette og Christian Pedersen siger, at de er superglade

Christian, Elisabeth og Jeanette Lund Pedersen med familiens marsvin. De skal bo hos Elisabeths fætter i Danmark, når familien flytter tilbage til Hawassa i Etiopien til januar.

for deres tid i Jinka, hvor de havde mulighed for at møde etiopierne og kulturen.

Det har nemlig givet missionærparret en fornemmelse af den virkelighed, som eleverne på Tabor skal tilbage til i landsbyerne. Christian Pedersens mange ture ud fra Jinka har også givet ham meget, som han kan bruge i sin undervisning.

Stamme for sig selv

Den lutherske kirke i Etiopien, Mekane Yesus Kirken (MYK), oprettede bibelskolen på Tabor i 2005. Dels for at få en teologisk skole, men også for at få mulighed for en mere bevidst undervis-

ning i mission og kulturforståelse.

"MYK vokser med 10 procent om året, så man kan ikke sige, at etiopierne ikke har mission ind over hverdagen, men indtil nu har der ikke været nok syn for at gå til andre end ens egen stamme," siger Christian Pedersen.

"Hver af Etiopiens mange folkestammer har sin egen kultur, og det kan godt være mere problematisk at gå til en anden stamme, end man tænker i Danmark."

Han pointerer, at det kræver kulturforståelse, og her kan missionærerne måske give et indspark. De har selv prøvet at skifte kultur – og

de har læst bøger om at være bevidste om kulturmødet.

"Og så er det en fordel, at vi kommer helt udefra – at vi så at sige er en stamme for os selv. Vi er på en anden måde end de etiopiske lærere uden for det traditionelle hierarki mellem stammerne. Eleverne føler sig ligeværdige i forhold til os, og vi kan vise, at alle er lige over for Jesus," siger Christian Pedersen.

"Folk og kulturer er forskellige, men mennesker er grundlæggende ens og har lige værd. Alle er syndere, og Jesus ønsker at frelse alle."

Beskyttelsesfilter

Jeanette Pedersen oplever,

at de som missionærfamilie har en anderledes familie med kolleger som tanter og onkler – og et mindre, men til gengæld tættere, socialt netværk end de fleste familier i Danmark.

Derfor oplever hun det også slidsomt med de mange flyt og opbrud.

"Det er hårdt, når mennesker, som man har involveret sig i, rejser. Hvis jeg får at vide, at nogle kun er i byen i få måneder, skal jeg derfor beslutte mig for, at jeg vil involvere mig i dem," siger hun og kalder den reaktion for et beskyttelsesfilter.

Hun tilføjer, at det dog ikke gælder dem, der er udsendt

af LM. De er nemlig familie.

Altid hårdt at flytte

Missionærparret er glade for at bo i Danmark et halvt år. De når at få en hverdag her, men de understreger også, at det altid er hårdt at flytte, fordi man mister noget, man holder af.

"Det gælder også ophold i Danmark. Forældrene tror, at de skal hjem til noget, der er, som det plejer – det er det bare ikke længere – og for børnene er det helt nyt," siger de.

"Vores ungdomsvenner bor ikke samlet mere. Hvis vi havde boet i Danmark, havde vi fået alle skiftene i små bidder – nu får vi det hele på en gang."

Christian Pedersen tilføjer:

"Det, vi bor i, er ikke vores, men lånte ting. Vi har ikke pakket vores opmagasinerede ting ud og har kun de vigtigste ting med fra Etiopien. Hvis man flytter mellem to steder i Danmark, tager man alle ting med."

Fået lov til frustration

Familien Pedersen rejser tilbage til Hawassa til januar – indtil videre til 2014.

De er langt på vej enige i LM's beslutning om at fase ud i Etiopien, men det betyder ikke, at det ikke gør ondt.

"Vi har fået at vide, at der ikke kommer nye missionærer efter os. Det gør, at vi har følt et vist pres over os om at blive så længe som muligt. Heldigvis har vi fået lov til at være frustrerede og fået tid til at bearbejde og komme igennem processen."

Moses er min bedste ven

Elisabeth Lund Pedersen er syv år. Hun er rigtig glad for at bo i Hawassa og fortæller begejstret om sit liv dernede.

"Min bedste ven er Moses, og når jeg får slik sendt fra min mormor, deler jeg det med ham," siger hun.

"Moses' mor og far er missionærer fra Norge. Han er syv år ligesom mig og har også to lillebrødre."

De to børn går i skole sammen. I 0. klasse var der kun de to på hele skolen. Nu er

der kommet to norske missionærbørn mere, så de bliver fire elever. De to børn bliver undervist af volontører fra Danmark og Norge.

Sidste skoleår var skolen i et gæstehus lige ved siden af, hvor Elisabeth boede, men nu flytter den hen på feriepladsen.

Nye kaniner til januar

Elisabeth fortæller, at Moses og hun har en hemmelig hule og et godt klatretæ, og

at de også nogle gange leger med de etiopiske børn.

"Det er næsten hele tiden solskin. Men en gang imellem har det været haglvej, og så får vi lov til at gå ud og kigge," siger hun.

"Jeg havde en kanin i Hawassa, men den er død. Mor har lovet mig, at jeg får to nye kaniner, når vi kommer tilbage til januar."

Også venner i Danmark

Det er ikke kun skolen, der

er på feriepladsen. Elisabeth fortæller, at der også er en kirke og en søndagsskole, hvor hendes mor nogle gange underviser

Under familiens orlov i Danmark har Elisabeth gået i skole og i SFO på Johanneskolen i Hillerød siden sommerferien.

"Jeg har også fået venner her – både i skolen og i børneklubben, som jeg går i hver onsdag," siger hun.

Tabor Evangelical College

- En gymnasiedel, der udgør to tredjedele af skolen
 - En kirkelig del med i alt cirka 100 elever, tre missionærfamilier og 10 etiopiske lærere – seks på fuld tid og fire timelærere
- Den kirkelige del har tre linjer:
- en andetårs bibelskole som overbygning på distriktsbibelskolerne
 - en missionskole med en diploma-uddannelse på engelsk. Hovedvægten er på mission
 - en mere traditionel teologiuddannelse på bachelorniveau

Bibelskolen startede i 2005, og siden da er den blevet udbygget stort set hvert år.

kl

kronik;

Poul Hoffmann; At forventningen om Kristi genkomst, opfyldelsen af det kristne Håb med stort H er næsten helt forsvundet i det meste af kristenheden, er måske den mest tragiske nedsmeltning i vor apokalyptiske tid

Mens vi venter på den store advent

Profetierne om de sidste tider opfyldes med større præcision, end Poul Hoffmann havde forestillet sig

AF POUL HOFFMANN
HØJSLEV

"Nu har du i temmelig mange år sagt, at verden snart går under. Mener du stadig, vi kan se frem til Jesu snarlige genkomst?"

Sådan lød et spørgsmål, jeg for nylig blev stillet.

Svar: Ja, og mere end nogen sinde.

Det kan godt være, jeg havde ventet en hurtigere afvikling og i hvert fald håbet på det. Når man ser, hvor ondt menneskene har det, kan Guds tålmodighed forekomme frygtelig. Men til gengæld opfyldes profetierne om de sidste tider med større præcision, end jeg havde forestillet mig.

Så er det jo os, der må følge Hebræerbrevets formaning til at lære af Abraham og "ikke blive sløve, men efterfølge dem, som ved tro og tålmodighed arver det, der er dem forjættet".

En religionshistorisk raritet

Det er måske den mest tragiske ned-smeltning i vor apokalyptiske tid, at forventningen om Kristi genkomst, den store advent, opfyldelsen af det kristne Håb med stort H – at den forventning er blevet så afbleget eller næsten helt forsvundet i det meste af kristenheden.

I den afkristnede verden er det jo en selvfølge, at forestillingen om Jesu genkomst er kommet til at stå som en religionshistorisk raritet uden forbindelse med virkeligheden, et fortidslevn, som i dag, efter to tusinde års forløb, kun kan trives på et sekterisk og sværmerisk overdrev.

For nyhedningen er der ikke mere realitet i, hvad han opfatter som "de kristne myter", end i sagnene om Den Hellige Gral eller for den sags skyld i Star Wars-historierne. Han finder det lige så hovedløst at vente på Jesu bogstavelige genkomst som at vente kong Arthurs tilbagekomst fra Avalon. For ham er denne dødens verden det givne for tid og evighed, og den må han så se at komme til rette med. Al hans lykke er på dødens betingelser, og at tænke sig en ændring af dét, ligger helt uden for hans formåen.

Klare bibelttekster kasteres
Men det er nok den samme for-

Når Guds rige kommer, bliver det som en kegle af himlens lys, der gennembryder mulmet af djævelskab og død, som menneskene siden syndefaldet lever under, ligesom en solkegle kan gennembryde en tordensky, skriver Poul Hoffmann.

nemmelse, der spørger i den overvejende del af kirkesamfundene. Håbet om Jesu genkomst og den nye verden uden synd og død udskiftes med en bibelfremmed forestilling om, at evangeliet efterhånden skal gennemsyre denne verden, så alle mennesker bliver kristne – men altså bliver ved med at dø.

De meget klare bibelske tekster om genkomsten kasteres med noget bragesnak, såsom at Jesu genkomst betyder hans komme til den enkelte ved døden.

Er Guds plan altid lykke?

I øvrigt indretter kirkerne sig så i denne verden efter tidsåndens skiftende luner, så den kan være "relevant for nutiden".

Og den kan jo godt få lov at være der, hvis den vil kaste sig ned og tilbede den vanhellige treenighed af demokrati, ligestilling og ytringsfrihed, og hvis den kan vise, at den har en nyttig funktion i samfundet ligesom postvæsenet og kan præstere nogle sociale og psykologiske husråd med "mennesket i centrum".

Og hvis den så ellers vil holde lav profil med sin uglade snak om, at menneskene er fortabte syndere, der behøver frelsen i Kristus for at bestå for Gud i dommen. Vi skal jo ikke være "mørkemænd", endsige "helvedesprædikanter". What a wonderful world, ikke sandt.

"Gud har en vidunderlig plan for dit liv," siger prædikanten til ungdomsmødet. Ja, måske lige så vidunderlig som hans plan for Paulus' liv: slid og slæb, vold og morderiske attentater, til sidst henrettelse ved halshugning.

Kristne er i krig i et besat land

Kære venner, er det ikke rigtig gået op for jer, at vi er i krig? At Kristi kirke er modstandsbevægelsen i besat land? At det, vi har at se frem til, er befrielsens dag? "Venskab med verden er fjendskab med Gud," skriver Jakob i Det Nye Testamente.

Menneskene dør i denne verden. De lider og dør, milliarderne, jorden rundt, dag efter dag, år efter år. De pines i sygdom og savn, de ryster af angst for udslettelsen og de smerter, der kan gå forud, de mister deres elskede og søger med en sorg uden grænser. Skal det blive sådan ved i al evighed, er det sådan, Gud har villet det? Har I ikke fattet, at det er Satan, der regerer og triumferer i denne verden?

Verden skal genfødes

Det skal ikke blive sådan ved. Kristus kom "for at udfri alle dem, der af frygt for døden hele deres liv havde levet i trældom", og han kommer for at gøre en ende på synd og død og djævel for tid og evighed. Det er, hvad hele Bibelen peger frem imod: verdensgenfø-

delsen ved Kristi genkomst, opstandelsens morgen, den nyskabte jord, hvor gråd og død ikke findes.

Jamen, jamen, det er jo ikke realistisk. Jo, det er den store, faktuelle, videnskabelige realisme. Der foreligger et enormt erfaringsmateriale, et bjerg af dokumentation fra alle epoker, også fra nyere og nyeste tid. Det er de erfaringer, der gøres ved enhver ægte kristen vækkelse (som er andet og mere end fyndigt guitar-spil), hvor "Gud vidner med ved undere og tegn og mægtige gerninger og ved at tildele mennesker Helligånden efter sin vilje".

Helbredelser af alle sygdomme, dødeopvækkelser – er det sandt, er det realiteter? Er det sket, sker det?

Den, der vil nægte det, er simpelt hen ikke en velinformeret, seriøs samtalepartner.

Himlens lys bryder mørket

Det, der manifesterer sig, er Guds-riget, at "Guds rige kommer nær", at en kegle af himlens lys gennembryder det mulm af djævelskab og død, som menneskene siden syndefaldet lever under, ligesom en solkegle kan gennembryde en tordensky. Der skabes et "håndgribeligt" stykke af "de levendes land", hvor "blinde ser og lamme går, spedalske bliver rene og døde hører, døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige".

Det var det, som på enestående måde skete ved Jesu første komme, og hvis eftervirkninger ytrede sig aposteltiden igennem; i Det Nye Testamente er underet mere reglen end undtagelsen. Det er det, som stadig sker i enhver sund vækkelse – og det er det, som endeligt og afsluttende vil ske ved Jesu andet komme, når det dæmoniske mulm for evigt tages bort fra menneskenes verden. Det er dét og ikke noget andet, vi beder om i de tre første bønner i fadervor: Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje, som i himlen således også på jorden.

Meget sigende bliver Kristi genkomst altid et kernepunkt i forkyndelsen i en ægte vækkelse. De, der berøres af den, ved jo, hvad de taler om: De ser det med egne øjne. De ved, hvad det er, Johannes taler om, når han profeterer om den kommende verden, hvor Gud skal bo hos menneskene:

"Og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. For det, der var før, er forsvundet."

Glædelig advent.

Kronikken blev bragt i Kristeligt Dagblad den 29. november 2012.

tro;

Michael Teglgard; Jeg håber aldrig, jeg bliver færdig med Jesus' død

Alt drejer sig om Jesus

AF CLAUS L. MUNK
HUNDESTED

"Han [Jesus] er den usynlige Guds billede ... I ham blev alting skabt i himlene og på jorden, det synlige og det usynlige ... Ved ham og til ham er alting skabt. Han er forud for alt, og alt består ved ham" (Kol 1,15-17).

Hvad er vores oprindelse som mennesker? Hvad er baggrunden for vores eksistens? Og hvad er hensigten med, at vi er til?

Det fremgår klart af Guds ord: For det første er vi som bekendt alle skabt i Guds billede (1 Mos 1). Og nu læste vi her, at Jesus er Guds billede.

Dermed er det klart, at du og jeg i virkeligheden er skabt i Jesus. Jesus udgør selve den "grundtegnning" og basis, som vi er blevet skabt i som mennesker.

Vores identitet som mennesker finder vi dermed i Jesu egen person.

Fordi Jesus ville det

For det andet er vi skabt ved Jesus. Det vil sige, at du og jeg er blevet til, fordi Jesus ville det. Havde han ikke villet, at vi skulle leve, så var vi aldrig blevet født. Vi er blevet til og eksisterer alene i kraft af ham.

For det tredje er vi skabt til Jesus. Så underligt det end lyder,

så er målet for vores liv egentlig Jesus.

Vi er blevet til i den hensigt, at vi så at sige skulle være en speciel gave til Jesus.

Vi skal blive ligesom Jesus

Så er altså hele vores væsen som mennesker og vores livs inderste mening og mål uløseligt forbundet med Jesus.

Ja, vores endelige bestemmelse er intet mindre, end at vi skal blive "ligesom Jesus" (1 Joh 3,2), og at vi skal arve Gud og den himmelske herlighed sammen med ham.

Det er ikke alene os mennesker, der er blevet til i, ved og til Jesus. Det gælder også skaberværket i øvrigt. Så hele tilværelsen drejer sig i virkeligheden om Jesus, vores opstandne herre og frelser. Han er årsag, centrum og mål for alt.

Måtte dit og mit liv afspejle det!

mit bibelvers;

"Hold jer ham [Jesus] for øje, ... for at I ikke skal blive trætte og miste modet" (Hebr 12,3).

Jesus er død for mig! Det har jeg hørt 1.000 gange. Jeg kender godt søndagsskolesvaret. Jeg kender også nogle af Bibelens mere komplicerede problematikker. Nogle gange kommer jeg til at bruge så megen tid på at finde svar på dem eller på at tjene Gud, at jeg bliver træt og mister modet.

På den ene side er frelsen i Jesu død meget simpel. Jesus' død betyder, at jeg er frelst, på trods af hvad jeg har gjort og gør af gode og dårlige ting.

På den anden side må vi ikke blive for hurtigt færdig med Jesus' død. Hvad var det egentlig, jeg blev frelst fra og til? Fra en evighed i pinsel til en evighed, hvor alt er super godt. Jeg tror aldrig, jeg nogen sinde på denne jord vil kunne forstå dybden af de to muligheder. Men jo mere jeg forstår af det, jo mere nød får jeg til at sprede evangeliet, fordi fortabelsen er så forfærdelig, og jo mere taknemlig bliver jeg over, at Jesus gjorde det for mig. Taknemligheden medfører, at jeg får lyst og kræfter til livet. Det skaber en frihed, at jeg er frelst lige gyldigt hvad. Jeg håber aldrig, jeg bliver færdig med Jesus' død.

Michael Teglgard
København

mit liv med Jesus;

Ayko er villig til at ofre sit liv

Den første i sin stamme - både til at få en uddannelse og til at blive kristen

AF KAJA LAUTERBACH

Ayko Gudree er den første i sin stamme - kara-stammen - der er blevet kristen. Han er også den første karamand, der har fået en uddannelse.

Kara-stammen består af cirka 2.000 mennesker. De bor ved Omofloden i det sydvestlige Etiopien - tæt på grænsen til Kenya.

Ayko kender ikke sin fødselsdag, men han er omkring 23 år. Da han var omkring 11 år, døde hans forældre, og han kom til at bo hos sin farbror de næste to år.

Familien betragtede både uddannelse og enhver forandring som en fare for deres kultur. Derfor ville de ikke have, at børnene gik i skole.

Men Ayko Gudree og fem af hans venner ville rigtig gerne i skole. En meget tidlig morgen kom vennerne og spurgte, om han ville med, og drengene begyndte at gå de 65 kilometer til byen Turmi, hvor den nærmeste skole var.

Det lykkedes for dem at komme derhen, selv om Aykos farbror opdagede det og forsøgte at indhente dem for at forhindre det.

Ayko og hans venner boede på et skolehjem, som er ejet af den

Fire unge etiopiere var på besøg i Danmark fra 11.-13. november. Fra venstre: Aster Gebre Michael, Kalkidan Che-nekew, Zuria Sumale og Ayko Gudree.

lutherske Mekane Yesus Kirken. Skolelederen og flere andre af det øvrige personale var kristne og her tog Ayko imod Jesus som sin frelser.

Nu er der 50 kristne

Efter at have afsluttet niende klasse i Turmi flyttede Ayko til Hawassa for at gå på TABOR Evangelical College, og senere fortsatte han på

universitetet.

I ferierne tog han tilbage til Turmi og evangeliserede i det område, hvor kom fra. Her arbejdede han blandt andre sammen med LM-missionærerne Marie Ammitzbøll og Hanna Rasmussen.

Nu er der en kirke i Turmi med cirka 50 kristne.

I juli i år afsluttede han sin eksamen som Natural Resource

Manager. Han har endnu ikke haft tid til at lede efter arbejde, da han er med i det missionsprojekt, som LMU støtter økonomisk.

Missionsprojektet går ud på at oplære ungdomsledere i det sydvestlige Etiopien, og som led i projektet var fire unge i Danmark fra den 9.-23. november.

"Jeg ville rigtig gerne arbejde på fuld tid i kirken, men jeg har brug

for en løn for at kunne leve," siger Ayko.

Dødsdom over sig selv

Som den første kristne i sin stamme står Ayko over for mange udfordringer. En af de største er stammens ægteskabstraditioner. Ifølge dem skal den ældste mandlige arving i familien giftes først. Det vil sige, at så længe Ayko ikke er gift, kan hverken hans to yngre brødre eller hans fætre blive gift.

Han forklarer, at ofringer til ånderne er en vigtig del af ritualerne i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

"Det kan på ingen måde forenes med kristendommen, men det er det samme som en dødsdom over mig selv, hvis jeg siger, at jeg ikke vil giftes med de ritualer," siger han.

I så fald vil familien nemlig slå ham ihjel. Måske ikke åbenlyst, men han vil altid være i fare for at "komme ulykkeligt af dage" - også hvis han flytter til en anden by og stamme. Hans død er nemlig den eneste måde, de andre får adgang til ægteskab på.

"Men hvis det er det, der skal til, er jeg villig til at ofre mit liv for Kristus," siger Ayko med fast stemme.

anmeldelser;

LMU giver bog i medlemsgave

AF KAJA LAUTERBACH

Alle LMU'ere, der har betalt kontingent i indeværende år, får bogen *Kan Gud virkelig tilgive alt?* medlemsgave. Det fortæller landsleder Reidar Puggaard Poulsen.

Gaven har to formål. Den skal være en gulerod til at få betalt kontingentet. Men samtidig vil LMU gerne give de unge noget, der giver mulighed for at opbygge og evangelisere.

"Vi overvejede flere muligheder - en bog var en af dem - og undersøgte markedet for bøger i den størrelsesorden, som vi havde penge til. Da vi hørte, at denne bog var på vej, fik vi lov til at læse manuskriptet," siger landslederen.

"Den var oplagt, og LMU købte 1.000 eksemplarer."

LMU'erne kan selv få noget ud af bogen, og de kan have den i tasken til at give til deres venner.

Forær den væk
Reidar Puggaard Poul-

sen er klar over, at mange LMU'ere nok ikke får læst bogen. Men han anfører, at flere vil gøre det, end hvis LMU ikke havde foræret dem bogen.

"Hvis bare 50 ud af de 1.000 bøger bliver læst, og 10 bliver givet videre, er der 10 mennesker i Danmark, der møder gode svar på spørgsmål om tro," siger han.

Og understreger, at det ikke er urealistiske forventninger.

Hvis LMU'erne kun ser bogen på et bogbord, kommer de ikke i tanker om den som en mulighed, når de møder spørgsmål fra en kammerat om for eksempel, hvorfor der er så meget ondt i verden. Men hvis de har læst den, kommer de i tanker om den som en mulighed.

LMU-lederen regner med at købe tre-fire eksemplarer mere til selv at forære væk til mennesker, som han falder i snak med, og som stiller spørgsmål om kristendom.

Jordnære svar på 12 spørgsmål om tro

BOGANMELDELSE
AF DANIEL HANS MUNK

Robert Bladt og Manuel Vigilius (red.):
Kan Gud virkelig tilgive alt?
Credo 2012

64 sider - 49,95 kroner

Denne bog er opbygget i 12 forskellige afsnit, der hvert behandler et af de 12 forskellige spørgsmål.

Bogen udspringer af, at Kristeligt forbund for studerende (KFS) fik spørgsmål fra 500 forskellige unge mennesker i alderen 16-26 år fra forskellige studiesteder. Der blev så udvalgt 12 spørgsmål, som så er sammensat til denne bog. Spørgsmålene er besvaret af 12 forskellige personer, der kommer med kvalificerede svar, der giver mening.

Det er spørgsmål, som er meget vigtige at finde svar på. At være kristen er ikke let, og tvivlen er en del af det at tro. Når spørgsmålene kommer, er det vigtigt at søge svar, og denne bog gi-

ver svar. Det er vigtigt ikke at nøjes med overfladiske svar og nemme løsninger. Bogen hjælper én til at finde svar på spørgsmål, som andre

måske har stillet til en, eller der kan være svar til spørgsmål, som man selv går og tumler med. Spørgsmål er for eksem-

pel: "Hvad er meningen med, at vi er her?" og "Kan Gud virkelig tilgive alt?"

Bogen er let læselig, og man falder ikke i søvn.

Når store spørgsmål kommer på banen, kan man frygte, at der bliver svaret med det helt store teologiske skyts, som man ikke forstår en brik af. Men bogen er helt nede på jorden og er skrevet sådan, at den er lige til at gå til. Man kører ikke så nemt død i hvert kapitel, da de ikke er så lange.

På grund af 12 forskellige forfattere, er hvert kapitel også præget af sin egen forfatter. Så bogen er ikke spor kedelig.

Selvom man mener, at man har styr på lige præcis disse spørgsmål, vil det være godt at læse bogen alligevel. Det er vigtigt at bygge sin tro på et ordenligt fundament, og denne bog bidrager til dette fundament.

Jeg vil varmt anbefale denne bog, og efter man har læst den, så kan man give den videre til én, der også tumler med spørgsmål. (Måske en, der ikke er kristen).

Forstå din ateistiske nabo

BOGANMELDELSE
AF PETER KARLSKOV-MORTENSEN

Jakob V. Olsen:
Forsvarlig gudstro?
Credo 2012

136 sider - 199,95 kroner

I sin bog *Forsvarlig gudstro - Om nyateisme og kristendom* tager Jakob V. Olsen fat i nogle af livets helt store spørgsmål og tanker.

Som forfatteren skriver i introduktionen, er nyateismen på et tilbagefald, men de spor, den har efterladt, ligger som en gennemgående strøm i mange menneskers tænkning i dag. Nyateismen sætter hermed

ord på noget af det, almindelige, fornuftigt tænkende mennesker ofte tager som en selvfølgelighed i en grad, så gudstro opfattes som en tåbelighed. Heraf følger spørgsmålet, er det overhovedet forsvarligt at tro på en gud?

I sin behandling af dette spørgsmål kommer Jakob V. Olsen langt omkring - fra videnskabsteori til den franske revolution og oplysningstiden videre til datidens og nutidens filosoffer, moderne fysik med mere. Han beskriver herved noget af det, der ligger til grund for, hvordan vi tænker i dag. Han afdækker styrker og svagheder i menneskets forståelse af "viden" og diskuterer, hvad der kan ske, når mennesker har meninger om, hvad andre bør tro

eller tænke.

Bogens klarhed vidner om stor indsigt. Bogen er særdeles velskrevet og velproportioneret som en kortfattet introduktion til emnet og med en omfattende litteraturliste for den, der vil grave dybere.

Langt den største del af bogen er præget af en fri og objektiv tilgang til emnet. I bogens sidste afsnit afviger forfatteren lidt fra dette

princip og slår over i noget, der nærmer sig det forkynende. Det kan diskuteres, om dette er en styrke eller en svaghed i forhold til bogens anliggende.

Læs bogen for at forstå den verden, du lever i, og de tanker, der rører sig. Læs den for at forstå din kollega, nabo eller studiekammerat. Læs den, hvis din tro anfægtes af verden, og læs den, hvis du tror, du har svarene. Læs den for at få sat dine egne tanker i et større perspektiv.

Det drejer sig om livets helt store spørgsmål om, hvor vi kommer fra, og hvor vi er på vej hen, om, hvordan vi må forstå verden og de begivenheder, vi erfarer i den, og om, hvordan der i sidste ende ikke er svar, kun tro.

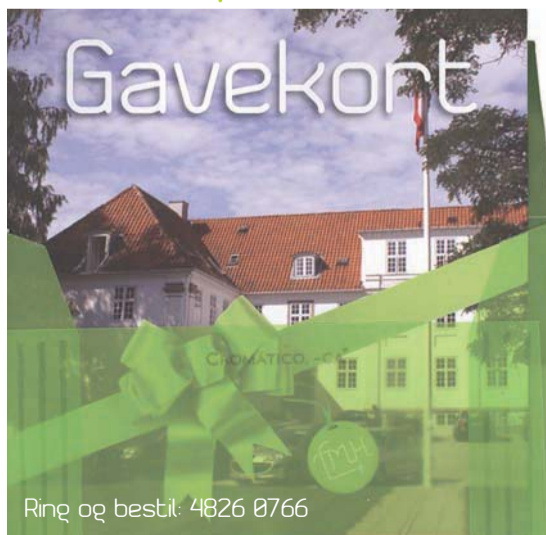
Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00
apoteker Troels Hansen

www.frederiksborg-apotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Julegave 2012?

Ring og bestil: 4826 8766

debat;

Guds forsyn; Læren om "den fortsatte skabelse": at Gud opretholder og styrer skaberværket samt medvirker i det, der sker i skaberværket

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Bibelen siger ikke, at Gud styrer alle vore beslutninger

AF JØRGEN SEJERGAARD
KOKKEDAL

Som opfølgning på Peter Olsens og Børge Haahr Andersens udtalelser i *Tro og Mission* den 23. november spørger jeg: Tog Gud initiativ til Breiviks massakre?

Dette spørgsmål er sagens kerne, for det er Peter Olsens svar på dette spørgsmål, som fik mig til at forlade DBI. Lad os se dette svar i offentligheden, og lad os se, hvilke bibeltæksler man vil begrunde det med!

Mit eget svar på spørgsmålet er, at der ingen steder i Bibelen står, at Gud styrer

alle vore beslutninger.

Tværtimod står der, at menneskene ofte vil noget andet end det, som Gud vil, for eksempel Es 65,12b: "I valgte, hvad der var imod min vilje" og Sl 94,20: "Skulle du have fællesskab med ondskabens domstol, som skaber lidelse i strid med loven?"

Derfor kan vi ikke sige, at Gud stod bag denne saksak.

Bibelen taler ganske vist af og til om Guds straffedomme og domme, men det er som regel voldsomme krige og naturkatastrofer, som hænger et helt land - ikke forbrydelser, som ender i byretten.

» Vi er i Guds hånd selv på ulykkens dag

AF BØRGE HAAHR ANDERSEN
REKTOR PÅ DANSK BIBEL-
INSTITUT

Respons til Jørgen Sejer-
gaard:

Det er og forbliver en gåde, at Gud, som vil os det godt, i sin almægt og sit forsyn giver liv og ånde og kræfter til en voldsmand, som for eksempel slår et barn. Denne gåde reflekteres der over i Bibelen, og det er der blevet reflekteret meget over i kirkens historie og i den lutherske tradition.

I maj kom Peter Olsen (PO) til at formulere sig i *Tro & Mission* på en måde, som var misforståelig, og som blev anledning til sorg og uro i LM's og DBI's bagland. Det har både han og *Tro & Mission* senere beklaget og præciseret.

Jørgen Sejergaards (JS) kritik går dybere end til nogle uheldige formuleringer. Han mener, PO's position strider mod bibel og bekendelse. I dette kan et flertal af DBI's bestyrelse ikke følge JS. I citatet fra det norske Budskab mener JS at kunne slutte, at PO lærer, at Gud altid er initiativtager til alt, også synd og ondskab.

Læser man sammenhængen, bliver det klart, at PO mener følgende: Gud er skaber og opretholder af alle ting. Selv voldsmanden lever og virker, fordi Gud fra sekund til sekund giver ham livet. I den forstand virker Gud med i alt det, som sker. Men PO betoner ligesom JS, at Gud ikke er årsag til synden. Så nok er PO og JS uenige. Men primært handler det efter vores skøn om, at de sammenfatter et bibelsk paradoks på en forskellig måde.

For sjælesorgen betyder det, at et Guds barn i mødet med menneskelig grusomhed kan vide, at der intet sker i mit liv, som er unddraget Guds herredømme. Vi er ikke i tilfældighedernes vold, men er i Guds hånd selv på ulykkens dag. Både Peter Olsen og vi andre skal være os for at rendyrke eller betone den ene side af paradokset på en måde, så mennesker hører det, som om Gud er ond og grusom. Men et flertal af DBI's styrelse har altså modsat JS vurderet, at uenigheden mere drejer sig om at formidle de bibelske paradokser med varsomhed og sjælesørgerisk indsigt end om en lære, der strider mod bibel og bekendelse.

» Frihed til uenighed - på Bibelens og bekendelsens grundlag

AF FINN AASEBØ RØNNE
RØNNE

Ledelsen af DBI har i det seneste nummer af *Tro & Mission* argumenteret for, at der blandt DBI's ansatte skal være plads til de forskellige syn på Guds forsyn, som er fremkommet i det sidste halve års debat om emnet - når blot der er enighed om at følge Bibelen og den lutherske bekendelse.

Set fra en af de ansattes side er det et meget vigtigt standpunkt, DBI's ledelse hermed har taget. Det er ikke underligt, at debatten har været intens og følelsesladet, og at der også blandt DBI's ansatte ikke bare er to syn, men et helt spektrum af synspunkter repræsenteret. Ligesom det i øvrigt har været tilfældet inden for den lutherske tradition helt siden reformationen. Uenigheden går jo på, hvad Bibelen og den lutherske bekendelse faktisk siger, (og som vi tror, er sandt), og hvordan vi bedst giver udtryk for de paradokser, som det bibelske materiale indeholder. Samtidig har det store konsekvenser for forkyndelsen og sjælesorgen over for konkrete mennesker. Men det gør det også uhyre vigtig

tigt fortsat at arbejde med disse spørgsmål og holde den teologiske samtale i gang. Og netop denne samtale vil blive stækket, hvis ét syn ekskluderes.

Når vi er enige om at arbejde på Bibelens og bekendelsens grund, skal der være frihed til at komme frem til divergerende opfattelser af, hvad Bibelen og bekendelsen siger om denne sag. Den frihed over vi os jo også i at give hinanden i forhold til mange andre vigtige spørgsmål: Synet på tusindårsriget, Israels plads i de sidste tider, skilsmisse og vielse af fraskilte, forholdet til folkekirken og så videre.

Det kræver, at vi forsøger at holde balancen mellem på den ene side at kunne sige til en meningsmodstander, at han, så vidt vi kan skønne, på et givet punkt siger noget andet end Bibelen og bekendelsen, og på den anden side samtidig anerkender, at han er kommet frem til det ud fra et ønske om at være i overensstemmelse med bibel og bekendelse - og derfor fortsat kan være med både som samtalepartner og ansat.

Så vi fortsætter altså på DBI den meget vigtige samtale om Guds forsyn, og hvad det betyder for forkyndelse og sjælesorg.

» Jeg ville ikke provokere, men dele en bekymring

AF MICHAEL AGERBO MØRCH
KØBENHAVN

I sidste nummer af *Tro & Mission* blev jeg citeret både på forsiden og i den udvidede reportage på nettet. Jeg oplever selv, at for eksempel citatet "Hvorfor kan vi godt tale om Jens Ole Christensens klummer i KD, men ikke et ord om Jesus" (fra det trykte blad) kan opfattes ret skarpt, og at det umiddelbart er misforståeligt for folk, der ikke var der. Derfor lige en præcisering af, hvad jeg sagde inden citatet i T&M:

"Jeg er ikke LM'er af opvækst, og derfor mener jeg, at jeg har mulighed for at se nogle ting 'udefra'. En af de ting, som har forundret og bekymret mig, er, at selvom LM vel er det sted i

Danmark, hvor nåden bliver forkyndt klartest og hyppigst, virker det alligevel, som om vi er nogle af dem, som har sværest ved at sætte ord på vores tro. Både over for hinanden, og over for ikke-kristne."

Pointen er ikke, at LM'ere ikke taler om Jesus, men at det ofte bliver på et distanceret plan. Problemet med det er, at de ord, der kommer ud af min mund former mig. Prøv for eksempel at forkynde evangeliet for dig selv foran spejlet. Det er faktisk ret frigørende!

Så anliggendet var ikke at provokere nogen, men mere at dele en bekymring, som jeg faktisk tror, begrænser både vores egen Jesus-glæde og vores iver efter at forkynde om ham, der har sat os virkelig fri!

leder;

Skru lidt ned for julen

DET ER RET modigt af Landsforeningen af Kristne Friskoler (LKF) at gå ud og opfordre de 35 medlemskoler til at skru lidt ned for julen og i stedet meget op for påsken.

"Rør blot ikke ved min gamle jul," skrev Peter Faber allerede i 1848 i julesangen *Sikken voldsom trængsel og alarm* og signalerede, at man sjældent slipper godt fra at forsøge at lave om på de gamle juletraditioner.

Ikke desto mindre kan der være rigtig god grund til, at ikke bare de kristne friskoler, men også de kristne familier, bevilger sig selv et lille serviceeftersyn. Julens budskab om Gud, der kom til vores jord for at frelse syndere, skulle jo helst ikke drukne i julekalendere, æbleskiver, travlhed og gaveindkøb.

Men sådan kan det meget let gå, før vi ser os om - og uden, at vi ønsker det.

DET ER NU ikke julen som sådan, men alt det udenoms-tingel-tangel, som vi overfalder af i julen, LKF vil have, at vi skal skru ned for. Til gengæld skal vi skru op for julens kristne indhold, opfordrer LKF. Det er en rigtig fin dagsorden at tage op på familierådet og tale med især de lidt større børn om. Helt konkret var det måske værd at overveje, om der skal skæres ned på decembertravlhed og julegavebudget?

Det her handler ikke om, at alle juletraditioner skal afskaffes. Og det handler slet ikke om at underkende, at netop julemåneden med dens traditioner er en oplagt mulighed for os til at få mennesker i tale om netop juleevangeliet. For eksempel ligger det lige for at forære julemagasinet 24:12 til naboer og kolleger.

Men det handler om at få fjernet noget af glimmeret og julefedtet, så vi kommer ind til sagens kerne: juleevangeliet.

LKF OPFORDRER OGSÅ til at skru op for påsken.

Og det er da en oplagt udfordring, men vi behøver ikke vente så længe. Lige nu er vi i adventstiden, der blandt andet har fokus på Kristi genkomst. Her er vi meget langt fra nissehygge og julekonfekt.

Netop i denne tid, hvor så meget står i kø for at beruse os med alt andet end julens budskab, kalder advent os til at være ædru og nøgterne: Den verden, som vi kender, skal forgå. Snart kommer Kristus igen for at oprette en ny himmel og en ny jord.

Poul Hoffmann skriver i kronikken på side 10, at "forventningen om Kristi genkomst, den store advent, opfyldelsen af det kristne Håb med stort H er blevet afbleget eller næsten helt forsvundet i det meste af kristenheden."

Lad den bløge genkomstforventning få farve og fylde! Mon ikke det mere end meget andet ville sætte julen i perspektiv for os og skabe sand juleglæde - og udfordre os på vores prioriteringer både til jul og til hverdag?

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

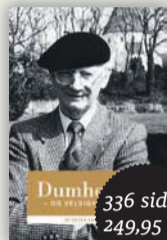
Bliv volontør i international mission.
Læs mere: www.dlm.dk/stilling-som-volontoer

Julegaver der rører ved hjertet

PETER AAGE BAK

Dumheden - og velsignelserne

LOHSE

Peter Aage Bak har i mange år været sognepræst på Bornholm, men er kendt i hele landet som en aktiv forkynder både i ELM, LM og IM.

I sine erindringer fortæller han om et aktivt liv, og fortællingerne bærer præg af, at han er et menneske med humor og livsmod.

336 sider
249,95 kr.

DAWN MUELLER

Gud i aktion

LOHSE

Fortællinger fra Det Gamle og Nye Testamente skrevet til juniorer.

»Jeg vil meget gerne anbefale bogen ikke bare til juniorer og børnefamilier, men også til dem, der har brug for en let gennemgang af Bibelens budskab.«

Tro & Mission

326 sider
299,95 kr.

LYNN AUSTIN

Hans stærke hånd

LOHSE

Medrivende og velfortalt historisk roman om en dramatisk og afgørende periode i Israels historie.

»Man kommer bag om Bibelens personer og får et godt indblik i den tid, som for øvrigt ikke er så langt væk fra vores tid.«

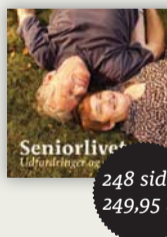
Indre Missions Tidende

382 sider
299,95 kr.

JAKOB BANK MØLLER (RED.)

Seniorlivet - udfordringer og muligheder

LOHSE

28 forskellige seniorer fortæller om deres erfaringer fra livet på godt og ondt. Der er artikler til inspiration, opmuntring og trøst.

»Det er en stor styrke, at bogens bidragydere i høj grad er ganske almindelige mennesker.«

Udfordringen

248 sider
249,95 kr.

Forlagsgruppen Lohse

Lohse
Tlf. 75 93 44 55
www.lohse.dk

Randers Kristne Friskole

søger

klasse- / dansklærer

Se stillingsopslag på skolens hjemmeside:
www.randers-kristne-friskole.dk

Ordet & Israel

Jerusalem kalder

Da vores nuværende faste medarbejder i Yad va Lev arbejdet i Jerusalem afslutter sin tjeneste i løbet af 2013 søger Ordet og Israel (O&I) en ny medarbejder/nye medarbejdere til at lede det daglige arbejde i Yad va Lev og i øvrigt indgå i arbejdet.

Medarbejdere til Yad va Lev

Arbejdet omfatter:

- Ledelsesansvar for det daglige hjælpearbejde i Yad va Lev i Jerusalem (i samarbejde med lederparret i Joffihuset i Jerusalem og de øvrige medarbejdere)
 - Kontakt til klienter
 - Ansvar for ture rundt i landet for volontører (i samarbejde med andre medarbejdere i O&I)
- Du/I er personligt kristen/kristne og har følgende kvalifikationer:

- Håndværksmæssige færdigheder
 - Et socialt gen samt lyst til at arbejde med mennesker
 - Lederevner
 - Et vist kendskab til Israels folk og land
- Praktiske forhold:
- Ansættelsesperiode: 3 år med mulighed for forlængelse
 - Løn: Svarer til gennemsnitslønnen i Israel
 - Tiltrædelse: 1/4 2013.
- Ansættelsen indledes med et sprogskoleophold
- Bopæl: Aftales nærmere
 - O&I har desværre ikke mulighed for at ansætte medarbejdere med skolesøgende børn

Om Ordet og Israel

O&I er en evangelisk-luthersk bevægelse, der arbejder for, at jøder må se Jesus som Messias, og at kristne må se Israel som Guds folk. O&I har 5 ansatte i DK og op til 8 medarbejdere og ungmedarbejdere i Israel. I "Det Danske Hus" i Poriya ved Genesaret Sø drives et kursuscenter, og i Jerusalem udføres der et omfattende hjælpearbejde ved navn Yad va Lev (hånd og hjerte) blandt fattige og nødstedte. O&I sender årligt omkring 50 volontører ud til arbejdet i Yad va Lev.

Yderligere information

Flere oplysninger kan fås hos landssekretær Torben Mathiesen (kontor 86987912 eller mobil 29667912). Ansøgning sendes til torbenmathiesen@ordetogisrael.dk og skal være Ordet og Israel i hænde senest 7/1 2013. Ansættelsessamtaler forventes gennemført i uge 3 2013.

WWW.ORDETOGISRAEL.DK

www.nodebasen.dk

mindeord;

Efter tre års sygdom døde Frede Lindholm Petersen tirsdag den 16. oktober.

Det er et stort savn, at vi har mistet Frede. Han havde sin trofaste gang i menigheden, og vi vil huske Frede for hans aktive medleven - både når det gjaldt åndelige spørgsmål, og når der var brug for en hjælpende hånd.

Vi ser med taknemmelighed tilbage på alle de festlige og gode Skt. Hans-aftener, vi har oplevet ude på "Lindholm".

Frede har betydet meget for mange. Hans ligefremme og omsorgsfulde måde gjorde, at mennesker fandt tryk hos ham.

Ved besøg i den sidste tid var Frede et dejligt vidnesbyrd om, at han ville høre Jesus til. Han ønskede, der blev læst og sunget om Jesu frelsesbudskab. Sangen med den let forståelige tekst som Frede ønskede, der skulle

synges, var:

Han har kastet alle mine synder bag sin ryg. Han ser dem aldrig mer'.

Det holdt Frede fast ved. Så bliver døden, trods sorg og smerte, en indgang til den evige glæde hjemme i Himlen.

Frede efterlader sin hustru, Birthe, datter og svigersøn og tre børnebørn.

Æret være Fredes minde.

Hans Karl Forsingdal
Græsted

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang vil være 1.000 anslog inklusive mellemrum - med mindre særlige forhold gør sig gældende. Er det længere, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

Arne Riis Jensens døde den 5. november på Frederiksberg Hospital, 67 år gammel. Han blev begravet fra Nordvestkirken den 12. november.

Arne blev i 1968 gift med Inger, med hvem han har to børn: Anja og Bjarne.

Arne elskede sin familie og især sine tre børnebørn. Han var meget omsorgsfuld og ville kun det bedste for andre.

Arne kom i mange år i Nordvestkirken. Her havde sin egen stol, fordi han havde brug for armlæn, når han skulle rejse sig. Den benyttede han flittigt, så længe kræfter og helbred tillod det. Nu står Arnes stol tom. Men den taler til os, som er tilbage om, at det er vigtigt for os, at have en stol i Guds me-

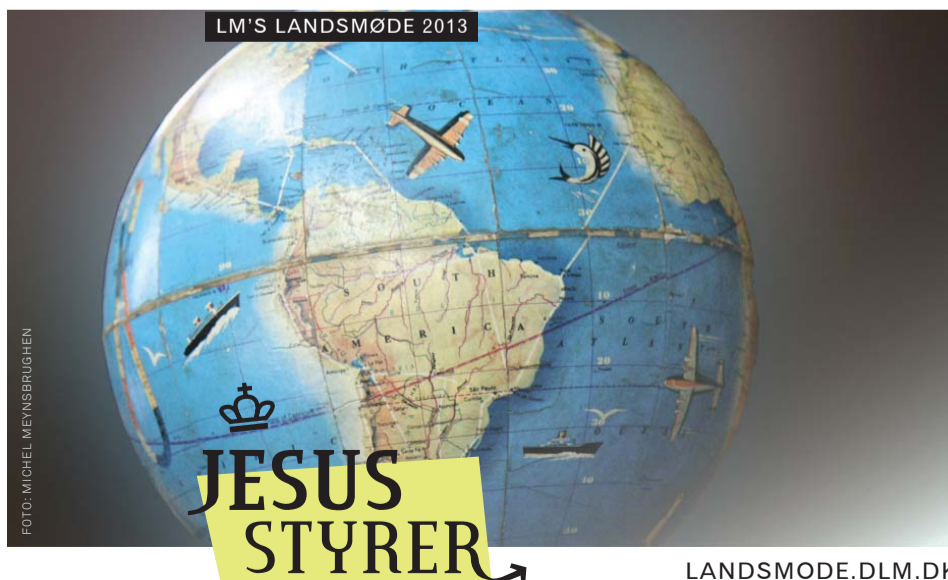
nighed på jord.

Ved begravelsen mindede frimenighedspræst Viggo Wiwe os om, at evangeliet giver en indre overbevisning om, at Kristus overvandt synd og død. Denne indre overbevisning havde Arne - i glimt fik vi lov at se, hvad troen betød for ham.

Arne var på den ene side et meget privat menneske, der ikke skilte med de store følelser. På den anden side var han let at komme i snak med.

Vi mindes med taknemmelighed Arne, for hvem han var, og hvad han gav. Vore tanker går til Inger, børnene, svigerbørn og børnebørn.

Helge Kallesøe Hansen
Rødovre

LANDSMODE.DLM.DK

Skoleleder

Efter 7½ års ansættelse har vores skoleleder valgt at søge nye udfordringer. Vi søger derfor en ny skoleleder pr. 1. marts 2013. (evt. senere)

Har du lyst og evne til at stille dig i spidsen for en skole med dejlige børn, et engageret personale og et aktivt bagland, hvor samarbejde og dialog vægtes højt, så er du måske vores nye skoleleder?

Vil du vide mere?

På skolens hjemmeside www.dronninglundfriskole.dk kan du læse mere om stillingen, vores forventninger til dig og om skolen.

Svarpanel: terapeut Ellen Esmarch Pedersen, daglig leder af KPI Carsten Hjorth Pedersen, læge Anne Marie Rask, cand. theol. og frimenighedspræst Peter Rask og socialrådgiver Yvonne Solgaard

spørg;

Alene Guds ord gør nadveren gyldig

Kære Brevkasse

Jeg har et spørgsmål om, hvem der egentlig har ret til at forvalte nadveren?

Sagen er, at jeg er besøgsven hos en ældre kvinde, som er sengeliggende. Hun er personligt kristen, men har ingen tilknytning til nogen bestemt menighed. Hun har ikke været til altergang i mange år, men vi har talt om, at det kunne være en god ting for hende at deltage i nadveren. Nu er jeg kommet i tvivl om, hvorvidt jeg skal få fat på en præst, eller om jeg selv kan give hende den. Er der i givet fald nogle bestemte ritualer, man skal overholde, for at nadveren er "ægte"? Skal man synge nogle bestemte salmer? Må en kvinde i vores sammenhæng (LM) give nadver, eller skal det være en mand?

Med venlig hilsen
En besøgsven

Kære besøgsven

Tak for dit spørgsmål. Og tak for dit engagement som besøgsven.

Det er for os et dejligt vidnesbyrd om nogle af de gode og vigtige tjenester, som udøves i Guds rige, uden at andre måske altid ser dem.

Dernæst synes vi, det er en god ide, at den ældre kvinde modtager nadveren, sådan som I har snakket om.

LM's retningslinjer

Når det så handler om, hvem der må uddele nadveren, har LM udstedt nogle retningslinjer. De kan hentes på LM's hjemmeside: www.dlm.dk/files/Nadvervejledning_1996.pdf.

Os bekendt er de ikke blevet justeret, siden de blev vedtaget i 1996, og derfor må de stadigvæk anses som retningsgivende for, hvordan vi forvalter sakramentet i vores forening.

Her står der blandt andet

følgende:

Det er også angivet, at nadverfejringen skal forestås af mænd, som udses og kaldes af afdelingsstyrelsen efter indstilling fra kredsstyrelsen.

Alle, der er prædikantkaldede i LM, må også i kraft af dette kald betragtes som mulige nadverforvaltere, for så vidt som de måtte være villige dertil. For dem, der ikke allerede er prædikantkaldede, må gælde, at de med kaldelsen til at forestå nadver i LM også sættes til at bære Guds Ord frem i forbindelse med nadverfejringen.

Tal med kredsformanden

På baggrund af denne vejledning vil vores råd være følgende: Tal med din kredsformand om det.

Måske er der en prædikant, frimenighedspræst eller en god folkekirkepræst, som I sammen kan rette

henvendelse til og sammen med vedkommende kan aftale det nærmere forløb.

Skab genkendelighed

Når det handler om nadverens ægthed, er det afgørende ikke, hvilke salmer eller ritualer som bruges.

For det er ikke dem, som indstifter nadveren eller giver den gyldighed. Det er alene Guds ord, som gør det, hvorfor det med nødvendighed skal med, at man læser ordene fra 1 Kor 11,23-25(26).

Resten er der for os at se valgfrihed omkring. Men for også at skabe genkendelighed for den ældre dame, vil det sikkert være vist at lægge sig tæt op ad det, hun kender og er fortrolig med fra dengang, hun havde mulighed for at komme i et kristent fællesskab.

Lav et kristent fællesskab

Endelig vil vi gerne udfor-

dre både den ældre dame, dig og din egen menighed til om muligt at få skabt nogle rammer, hvor hun kan få nadveren regelmæssigt - måske sammen med en gruppe fra menigheden.

Formålet skal være, at det ikke opleves så afsondret, og hun igen kan opleve glæden og velsignelsen ved at være en del af et kristent fællesskab.

Om det er muligt, ved vi i sagens natur ikke, men rent principielt bør ingen kristen leve uden for en menigheds fællesskab.

Hermed sikrer man sig også, at hendes forbindelse til menigheden og fæl-

lesskabet ikke kun bæres af dig, men bredes ud på flere.

Med venlig hilsen
Anne Marie og Peter Rask

Giv Tro & Mission som julegave:

190 kroner for hele 2013

Skriv til Tro & Missions brevkasse og spørg om livet med troen. Adressen er: Brevkassen, Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød. Mail: tm@dml.dk. Alle henvendelser behandles fortroligt. Der svares kun på de breve, der kommer i avisen. Alle breve vil fremstå anonymt i avisen.

9 skarpe;

Navn: Karl Haahr
Alder: 50 år
Bopæl: Gaarde ved Ølgod
Job: 75 procent lokalpolitiker, 25 procent landmand

Anledning:

Karl Haahr er medlem af LM's Landsstyrelse

Karl Haahr ved Optimist Cafe i New York. Turen til New York var en fødselsdagsgave fra hans kone.

1 Hvilken aktivitet nyder du mest at lave?

Lettere udendørs fysisk arbejde. Blandt andet når jeg en af de første forårsdage går i engen for at rense en grøft op.

2 Hvilken aktivitet hader du mest?

Når diverse afløb stopper.

3 Hvad er den bedste oplevelse, du har haft i år?

Vores søns bryllup. Og fødselsdagsgaven fra min kone, som var en tur til New York.

4 Hvad er det værste, du senest har været udsat for?

At jeg fik min pegefingersmadret og derefter syet sammen.

5 Hvad siger din familie, at din fremherskende egenskab, er?

En lidt for langsom, uforberedelig optimist.

6 Hvad er det bedste ved det kristne fællesskab, du kommer i?

Bevidstheden om fællesskabet i troen på Jesus og tillid til hinanden trods forskelligheder.

7 Hvad er din yndlingsang eller -salme?

Jeg er som mange andre blevet rigtig glad for sange fra vor tids Lina Sandell, nemlig Stuart Townend. Blandt andet *Se han træder frem* (Fællessang nummer 147).

8 Hvad glæder du dig mest til ved LM's Landsmøde i 2013?

Mødet med en tyrkisk forkynder. Og så at møde alle de andre i "fætter-kusine foreningen LM".

9 Hvad er du optaget af lige nu?

Lidt for mange møder i kommunalpolitik.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Annelise Clausen og leder af frivillige i Københavnerkirken Helene Hammer Pihl

Sparemærker til skatte i Himlen

AF ANNELISE CLAUSEN
SIEM REAP, CAMBODJA

Der var konger på min barndoms sparemærker. De kunne klistres

ind i et hæfte: Sparebogen, og man købte dem i skolen. Formålet var at give børn en fornuftig omgang med penge. Jeg elskede at kigge i min sparebog og glædede mig over mine mærker.

I søndagsskolen satte jeg stjerner på en plakat for hvert frem-mødt barn. De børn, der var tro-faste, glædede sig over at se den lange række af stjerner ud for deres navn.

Det er sikkert ikke alle, der føler glæde ved et synligt og håndgribe-ligt bevis på deres positive indsats. Men vi er nogle, som har dette barnlige træk. I julen må man være barnlig. Hvad med at ønske sig en sparebog? Få fat i et lille hæfte og et ark klistermærker Hver gang, sparebogens ejer har sendt 100 kroner til missionen, klistrer denne et mærke i hæftet. Nogle ville have nemmere ved at give på den måde.

Det vil give en bedre følelse af ejerskab i missionsarbejdet. Det kunne ligefrem blive sjovt at give tiende!

Ups, der skrev jeg vist et upas-sende ord: Tiende! Det er, hvad der kommer af at færdes i et mere broget kristent fællesskab, som vi må her i Cambodja, hvis vi vil være en del af et kristent fællesskab. Mange tager tiende helt bogsta-veligt, og mener endda, at det, der

gives, når kurven går rundt, skal gives ud over tiende. Det er fat-tige kristne, så det bliver ikke til så mange penge.

Men vi LM'ere er jo rigtig kerne-evangeliske! Vi har lov til at glæde os over Guds gaver, for eksempel vore penge. Vi bruger dem; de er jo Guds velsignelse til os. Vi er ikke under loven.

Alle læsere ønskes en rigtig glæ-delig gavegivning!

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

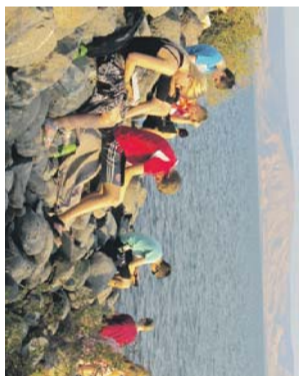
POST
DANMARK
ID-nr: 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 8. december 2012

lm LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
23 | 7. december 2012
Årgang 112 · Løssalg 20 kr.

”Det er ikke nemt at være indvandrer og kristen i Danmark,” siger Marcos fra Tyrkiet. Han blev døbt i Danmark for godt tre år siden og vil gerne udbrede den kristne kultur

JulEGAVE til tyrkere; En gruppe i Aarhus besøger tyrkere i byen og tilbyder dem en kalender med billeder fra hjemlandet og et bibelvers til hver måned

Bibellinjen på Efterskolen Solgården har 10 års jubilæum. Hvert år går bibellinjens stortur til Israel

Poul Hoffmann forventer mere end nogen sinde, at verden snart går under: Jesu genkomst og den store advent

Mange unge er allerede tilmeldt de to ugers konfirmandkursus i 2013, men der er stadig ledige pladser

6

10

7

4

8